

NAŠA LUČ

4

✻ 1963

Znamenita leta naše zgodovine

Kralj Matjaž in kmet

„Kdo pa si ti?“ vpraša kmet iznenaden. „Kralj Matjaž sem! Stopi bliže in pojdi z menoj v to kočo, da se prepričaš o tem na svoje oči.“ Voznik vstopi, a Kralj Matjaž mu veli: „Stopi mi za ledja pa poglej preko desnega ramena skoz tole okno!“ Kmet ga sluša in zagleda ravno polje, široko in dolgo. Po vsem polju prek in prek pa steje drug pri drugem oboroženi vojaki s svojimi konji. A vse je mirno in tiho. Nihče se ne gane, kakor da bi spali konji in ljudje.

„Evo ti črne vojske,“ reče Kralj Matjaž začudenemu kmetu. „Poglej zopet skozi okno!“ Korošec pogleda, kralj pa prime polahno za sabljo ter jo malo potegne iz nožnice. A v tem trenutku vsa vojska oživi. Vojaki privzdignejo glave, konjički pa začnejo kimati in hrzati ter udarjajo s kopiti.

„Vidiš,“ pripomni nato Kralj Matjaž, „temu ne bo dolgo in jaz vstanem ter potegnem sabljo iz nožnice. Topel veter bo vel tedaj in vdihnil vsem ljudem eno misel. Tedaj poskačejo moji vojaki na konje in črna vojska bo stala v bran za sveto staro vero...“

Matija Majar Ziljski

1369. se je podvrigel Habsburžanom tudi Trst, čemur so nasprotovale sicer Benetke, ki pa so 1382 dokončno izgubile oblast nad tem obetajočim pristaniščem.
1409. so prvič pridrli na Slovensko Turki in potem so skozi 200 let leto za letom pustošili naše dežele.
1411. je zavladal slovenskim deželam Ernest Železni Habsburški, ki jih je povezal v takoimenovano „Notranjo Avstrijo“ s središčem v Gradcu.
1414. je bil Ernest Železni ustoličen na Gosposvetskem polju za koroškega vojvoda. To je bil zadnji vladar, ki je bil ustoličen po starem znamenitem slovenskem obredu.
1456. je v boju s Turki padel zadnji celjski grof Ulrik II. Rodbina celjskih grofov je skušala zajeti čim več slovenskega ozemlja in je bila dolgo časa hud tekmelec Habsburžanom. Grb celjskih grofov (tri zlate zvezde na modrem polju) je prešel v slovenski narodni grb.
1475. je dal cesar Friderik splošen ukaz o utrditvi mest za obrambo pred turškimi vpadi. Prišlo je do novih davkov, nemirov in bojov med velikaši ter do razvrednotenja denarja. Med ljudstvom se je razširilo nezadovoljstvo. Nastajale so kmečke zveze, s pomočjo katerih so se hoteli kmetje zavarovati pred turškimi pustošenji in pred neprestanimi dajatvami graščakom. Iz teh „bundov“ je prišlo do kmečkih „puntov“.
1478. je izbruhnil prvi veliki kmečki upor in sicer na slovenskem Koroškem v okolici Beljaka. Zajel je kmečko ljudstvo po dolini Zilje in Roža. Ta akcija pa ni dosegla svojega namena, ker so se prav tedaj pojavili Turki in uničili kmečko vojsko. Vendar kmečki upori s tem niso prenehali. V tej dobi so se skušali polastiti čim večjega kosa slovenske zemlje Benečani, ki so si podredili Tolminsko. Z druge strani so izrivali habsburški vpliv iz naših krajev tudi Madžari.
1489. je padel v roke ognjskega kralja Matija Korvina Slovenj Gradec in ogrska vojska je pridrla vse do Ljubljane. Korvinova vlada je pomenila za naše ljudstvo dobo notranjega miru, pravice in blagostanja nasproti prejšnji habsburški razrvani dobi s težkimi dajatvami in vednim strahom pred Turki. Zato so naši ljudje ohranili „Kralja Matjaža“ v lepem spominu.
1491. so vdrli Turki skozi Belo krajino in mimo Brežic na Dolenjsko, pridrli do Planine, Vrhnike in Ljubljane.

Odvalimo kamen!

Velika noč.

Kdo se je ne bi veselil?!

Dolga in ostra zima se je poslovila od nas. Sonce nas obsipa s svojimi svetlimi žarki. Prinoda se odeva v novo cvetje in zelenje. Povsod se razlega prijazno ptičje petje.

Pomlad.

Velika noč je praznik pomladi.

A ne samo to.

Nam kristjanom Velika noč pomeni mnogo več. Velika noč, spomin Gospodovega trpljenja ter zmage nad grehom in smrtjo, je začetek še druge, DUHOVNE pomladi, razcvet novega krščanskega življenja.

Pri evangelistu Mateju beremo, da je angel Gospodov odvalil kamen, ki je zapiral Gospodov grob. Prenesimo to dejanje, ki pomeni velik prevrat v Jezusovem bivanju na zemlji, na naše osebno življenje. Odvalimo tudi mi kamen, kamen verske mlačnosti in otopelosti, ki duši naše krščansko življenje.

Velika noč kliče po notranji obnovi.

+

Priznajmo! Potrebni smo duhovne obnove bolj kot presušena zemlja vode. Naše krščanstvo je namreč zelo pogosto samo neka zunanost, ki nima pravega odnosa z notranjostjo.

Smo katoliški kristjani, a večinoma brez lastne zasluge. Kot smo po starših podedovali svoj priimek, itako smo dobili tudi plemeniti naslov kristjana. Bili smo krščeni, hodili h krščanskemu nauku, prejeli smo prvo sv. obhajilo. Vse, „kot zahteva stara navada“ ...

A ta „navada“ ni nikoli do kraja prešinila naše notranjosti.

Jezus ni postal vzor in voditelj našega življenja.

Ko smo zapustili šolo, smo nadaljevali s to „krščansko tradicijo“, posebno dokler

smo živeli v domačem krščanskem okolju. Tudi v tujini, kamor so nas pognale gospodarske ali politične razmere v domovini, je še ostalo nekaj od našega krščanstva. A vse to je često tako mehanično, brezdušno, brez pravega temelja in smisla.

Kristus nima pravega mesta v našem življenju.

Med našim krščanstvom in vsakdanjim življenjem je vedno večji prepad.

Kot je Kristus bil zaprt v ječi groba, tako nas pritiska k tlom kamen nerazumevanja duhovnosti, kamen površnega presojanja stvarnosti, kamen posvetnosti in nemarnosti ter ovira naš polet kvišku.

+

Odvalimo kamen!

Proč mora kamen krščanstva iz navade, ki nas ponižuje na neke vrste robotov, ki delujejo brez lastnega doživljanja in prepričanja.

Kamen navade je grobni kamen našega krščanstva.

Odvalimo ta kamen!

V grob zaprto krščanstvo s svojim vzvišenim naukom o človeku in svetu naj vstane k novemu življenju.

Kajti samo ŽIVLJENJE RODI ŽIVLJENJE.

Kaj naj namreč Cerkev počne s kristjani, katerih krščanstvo je brez življenja?!

Nič!

Ti so Kristusovi veni samo v sramoto in delajo napoto resničnim kristjanom.

Odvalimo torej ta kamen!

Pomislimo na veliko čudo v zgodovini človeštva: Dvanajst preprostih ribičev je izvedlo popolno DUHOVNO REVOLUCIJO tedanjega sveta!

Tega niso dosegli s svojo velemnostjo, učenostjo ali zgovornostjo, marveč s tem,

ker so do zadnjega vlakna svojega bitja bili polni „življenja v Kristusu“.

Življenje rodi življenje.

+

A mi?

Ali je v nas to „življenje“?

Kot smo že prikazali, bore malo ali celo nič.

Kaj tedaj?!

Velika noč je tu.

Kristus je vstal. Zmagoslavno!

Pa bi mi še vnaprej tičali pod kamnom otopelosti, nerazumevanja in nedoslednosti?!

Nikar!

Prebudimo se!

Odvalimo kamen!

Vstanimo!

Vživimo se v težke, a velike čase sodobnosti. Odprimo oči! Mi moramo videti, razumeti!

Apostoli so izpeljali duhovno revolucijo svojega časa, ker so svetu v duhovni stiski dali Jezusa in njegov evangelij.

Bodimo ponosni, nas čaka ista naloga.

In ne obotavljajmo se, ker v silni stiski sodobnosti časi hitro dozorevajo. „Današnje človeštvo, ki se je nenadoma znašlo na robu prepada, čaka na Jezusa, čeprav se morda tega ne zaveda. Pričakuje, da bo duh Jezusov popolnoma prekvasil njegovo življenje. Doba, ki se z našim rodом začinja, je doba Jezusa Kristusa.“ (P. R. Lombardi)

+

Odvalimo kamen!

Če bomo vstali v novo življenje kristjana, resničnega kristjana, kjer se življenje sklada s Kristusovim naukom, zunanost z notranjostjo, bomo po zgledu apostolov sposobni svoji dobi dati Kristusa, kar je naše poslanstvo, in s tem izpeljati novo duhovno revolucijo, ki bo človeštvo vodila v novo pomlad, v kateri se bo za daljšo dobo sijajno uresničil Gospodov velikonočni pozdrav: „MIR Z VAMI!“

In človeštvo bo lažje razumelo tolažilni klic Velike noči, da nas Gospod ni ustvaril za trpljenje, temveč za radost, in ne za smrt, marveč za življenje, življenje brez konca.

V-ko.

Kdo je Kristus?

„Verjemite, da me vedno znova pretrese to vprašanje. Na svetu ni tako močnega in pretresljivega vprašanja kot to. O, ko bi mi Gospod dal milost, da vam dopovem, kaj čutim v svoji duši! Pazite, to so stvari, ki ste jih mogoče že slišali, ali ne vem, če ste jih razumeli. Ako vam Jezus dopusti, da vsaj nekoliko razumete odgovor na to vprašanje, bo morda to spoznanje preobrazilo vaše življenje.“

Ko je sveti Pavel bil vzet v tretje nebo, je vzkliznil: „Ne vem za nič, razen za Jezusa Kristusa! Kaj je zame ljudska modrost, umetnost, bogastvo, slava, vse... pred spoznanjem Jezusa?“

(Pater Lombardi, D. J.)

Iz velikonočnega jerbasa

Ob novem letu je izšel slovenski prevod znamenite poljudne znanstvene knjige zgodovinarja Jožefa Ricciottija „Jezusovo življenje“. Na 678 straneh popisuje ta knjiga okoliščine Jezusovega delovanja in trpljenja. To knjigo se splača prebrati. Sedaj pred velikonočnimi dnevi je zanimivo prebirati, kako je bilo s Pilatom. Iz šole vemo, da je Kristus „trpel pod Poncijem Pilatom“. Toda ta zadeva z Jezusom za Pilata niso bile mačkine solze. Kaj vse je ta Rimljan poizkusil, da bi se izognil obsodbi Kristusa. Ko se je Pilatu že zdelo, da je našel pravi izhod, mu je žena skrivaj poslala opozorilo: „Nič ne imej s tem pravičnim, kajti velik sem trpela danes v sanjah zaradi njega.“ Ricciotti pravi, da je bilo malo prej dovoljeno visokim uradnikom rimskega cesarstva jemati s seboj na daljna službena mesta žene, medtem ko v prejšnjih rimskih republikanskih časih to ni bilo dovoljeno.

Pred par leti so našli v Palestini ploščo z napisom, v katerem je omenjeno ime Poncija Pilata. Doslej smo vedeli za Poncija Pilata le iz evangelijev, iz ustnega izročila in iz zgodovine, ki jo je napisal Jožef Flavij.

Od nekdanj je spoved veljala za dušno operacijo, katere se vsak prav tako boji kot telesne. Zato tako rad odlaša z njo in se ji

*Jezus, daj, da tvoje rane
nas presunejo kristjane
in tpljenje prebridko
naj pomoč nam v smrti bo.*

skuša na vse načine izogniti. Seve, če se ji končno le podvrže, je vesel, zlasti če dušno po dolgem času zopet zaživi. Luther je ta odpor človeka proti spovedi porabil sebi v prid in nastopil proti njej ter se vsem „zajcem“ pred to operacijo prikupil. Ko so pa v novejšem času znanstveniki začeli globlje proučevati človeško duševnost in z njo tako imenovane duševne bolezni, so odkrili nekaj čisto nasprotnega. V spovedi so našli najuspešnejši lek proti različnim duševnim boleznim, povzročnim po mori neizpovedane knivde. Potem so prišli še verski zgodovinarji, ki so na podlagi zgodovine narodov dokazali, da je spoved naravno razbremenilno sredstvo za obremenjene duše, zato je v eni ali v drugi obliki pri vseh narodih. Zato so tudi protestanti začeli zahtevati:

„Spoved je treba znova vpeljati, ker je kratkomalo potrebna.“ Mnoge protestantske ločine so jo res spet vpeljale. Oh, ta spoved, tako osovražena in vendar v globini obteženih src tako zaželeno, da, naravnost zahtevana! Hvala Bogu zanjo!

Verujem, pa ne živim po veri . . .

„Jaz verujem, ampak v cerkev ne hodim. Nimam časa...“

Kolikokrat slišimo te besede in tisti, ki tako pravijo, se niti ne zavedajo nespametnosti tega, kar govorijo.

Saj so podobni tistemu, ki bi dejal: „Seveda, jaz vem, da imam mater, ampak mati meni ni mar. Rad imam svojo mater, lk njej

pa ne grem. Mati si želi, da bi hodil k njej na obisk, jaz pa nimam za to ne smisla ne časa . . .“

Praviš, da veruješ v Boga. Če res veruješ v Boga, ga boš ljubil, se boš zanimal za to, kaj misli, kaj hoče, boš živel tako, kot je njemu všeč.

Nikakor si ne smeš ustvarjati Boga po svoji domišljiji, po svojih željah. Ni dveh Bogov, eden, ki ukazuje prisostvovati službi božji, prejemati zakramente, drugi pa ne . . .

Kdor res veruje, tudi živi po veri.

Kdor po veri ne živi, ne more reči, da veruje.

Prvi mož preteklega leta

Ameriški list „Time“ je proglasil papeža Janeza XXIII. za „moža leta 1962“. S tem je hotel poudariti, kako velikega pomena je za vse človeštvo lani začetni vesoljni cerkveni zbor, in kako veliko spoštovanje vzbuja v svetu oseba (sv. očeta Janeza XXIII. Na tako preprost in ljudem dostopen način je znal papež s sklicanjem koncila združiti ne le vse katoličane, ampak priitegniti tudi druge kristjane in drugoverce, da so se vsi začeli zavedati skupne naloge v sodobnem svetu.

O božiču je delo vesoljnega cerkvenega zbora doživelo kratek odmor, sedaj pa so se že spet začela razpravljanja v raznih odborih tako v Rimu kot po raznih delih sveta. Prvo zasedanje koncila je prineslo marsikatero izkušnjo, kako je treba delati, da se lahko v kratkem času na čim bolj demokratični način obravna veliko vprašanj.

Medtem skuša papež s pomočjo svojih posebnih sodelavcev z razgovori in posvetovanji doseči v svetu še večje uveljavljenje vere in Cerkev. Vse je presenetilo, ko so sovjetske oblasti izpustile iz internacije v Sibiriji edinega ukrajinskega nadškofa Slipija in mu dovolile, da je odšel na obisk v Rim. Napovedujejo še druge reči, ki kažejo neko vsaj začasno bolj milo komunistično zadržanje do Cerkev.

Sredi marca so člani komisije za podelitev Balzanove nagrade pod predsedstvom sovjetskega delegata podelili letošnjo Balzanovo nagrado za mir papežu Janezu XXIII. S tem je ta — lahko rečemo nevtralna — komisija pred vsem svetom poudarila pomen delovanja papeštva v sodobnem času, neodvisnost Cerkev od raznih političnih blokov in njeno blagodejno delo v korist današnjemu človeštvu. R.

Kot obsedenec je človek razdvojen

Moderni človek je razdvojen v sebi, odvojen od bližnjega in oddaljen od Boga. Le redko bi našli človeka, ki je sam razdvojen, zavidljiv in kritičen, pa ne bi bil tak tudi proti Bogu. Kdor sovraži sebe, sovraži tudi Boga. Ne more najti smisla za lastno življenje, noče slišati o veri, zato se mu zdi svet le kaos, saj ne vidi ničesar, kar naj bi uredilo svet razen sile in sovraštva. Le korak dalje je še potreben, da začne preganjati Boga in one, ki verujejo, in nič ni tako ozkega, kot je brezboštvo.

Če prebiraš evangelij, boš bral pri sv. Marku o človeku z nečistim duhom, ki je bil prav tako razdvojen kot je človek današnjega časa. Kristus ga vpraša: „Kako ti je ime?“ Odgovori mu: „Legija mi je ime,

ker nas je mnogo.“ Človek v svoji razdvojenosti želi, da bi bilo njemu podobnih veliko. V njem je tudi tisoč strahov, ker se boji sam sebe. Nikdar ni srečen. Evangelist nadaljuje, da je ta človek živel v grobeh in v gorah in je kričal ter se tolkel s kamenjem. Sam sebi je bil najhujši sovražnik, bil je ločen od drugih in je živel v samotni, a ne zaradi lepote v naravi, miti zaradi varnosti. Bežal je pred bližnjim, ker ga je sovražil. Bil je tudi nevaren. „Večkrat so ga bili vkleleni v okove in verige, pa je verige raztrgal in okove strl in nihče ga ni mogel ukrotiti.“ (Mk, 5, 5.) Osamljenost je vedno žalostna. Življenje brez Boga človeka odtrga od ljudi.

Evangeljski obsedenec je bil tudi ločen

od Boga. Ko je opazil Kristusa, je kričal: „Kaj imaš ti z menoj, Jezus, Sin Boga najvišjega? Rotim te pri Bogu, ne muči me!“ Tako se je skušal skriti pred Bogom. Kristusovo usmiljenje pa je bilo močnejše in ga je ozdravil.

Takega zdravnika rabi tudi moderni človek, ki končno v resnici ni moderen. Razlika je gotovo v tem, da je oni revež živel v času Kristusovem pravzaprav še v stari zavezi, moderni človek pa je v krščanski dobi. Drugače sta si pa podobna.

Kako naj sedanji človek najde svoj mir? Gotovo ne tako, ako bo le zaprt sam vase, če bo le iskal po svoji podzavesti, v silah, ki jih ne pozna, pa so v njem, če jih pa pozna, jih pa ne obvlada, čeprav jim bi pel slavo in čast. V globinah naše duševnosti je marsikaj, a vendar ni to vse, kar bi bilo res kaj vredno v življenju naše duše. So še druge moči izven nje. Ako se zdi človeku, da je kakor v ječi, ga je pač treba iz ječe rešiti. Mir v dušo ne bo prišel sam po sebi, kot se človek ne more dvigniti s tem, da se prime za lastna ušesa.

Pomoč mora priti od zunaj njega, in ne samo človeka, temveč božja. Edino le Bog more obnoviti mir v človeku, mu dati luč v temi in ga zadovoljiti v nesreči. „Naša luč“ je v letošnji prvi številki na 5. strani objavila zgodbo: „To je pa tisočkrat res“. Gospa Apolonija je hotela nasveta „dober svet, velik in močan dober svet, da bom vedela, kaj mi je storiti.“ Kako hitro ji je praktično Bog dal dober svet, ko je zbudil v njej toplo ljubezen do bližnjega v nesreči. „Ob tuji nesreči človek nehote pozabi na svoje bolečine.“ Pomoč je gospe Apoloniji prišla od zunaj.

Ko je Kristus ozdravil onega obsedena, so ga našli, da „sedi oblečen in je zdrave pometi,“ kar pomeni, da se zaveda spet sebe, da v njem ni več sovraštva. Kristus ga je vrnil spet njegovim ljudem: „Pojdi domov k svojim ljudem in jim oznani, kako velike reči ti je Gospod storil in kako se te je usmilil.“ (Mk 5, 19). Tako je ne samo nehal sovražiti Boga, ampak ga je začel celo oznanjati. Iz Savla je postal Pavel.

Podobno je z današnjim človekom.

V tišini svojega srca more najti Boga,

V katoliški cerkvi v Malmö na švedskem na veliki petek med obredom odkrivanja križa

kot poje psalmist: „Iz globočine kličem k Tebi, o Bog!“

Nad vse važno je vprašanje, kakšen je človek. Vodikova bomba je veliko manj nevarna v rokah sv. Frančiška kot pa navadna puška v razbojnikovih. Ljudje so nevarni, ne stvari. Zato je treba delati za spremembo modernega človeka. Ako se je človek zaprl vase, ga more iz ječe osvoboditi samo Bog, in sicer kot nekoč Petra. Bog bo gotovo odprl vrata ječe, če bo le človek izrazil željo po tem. Bog človeka ne bo zapustil, ako človek noče. Ni nobenega razloga za obup. Izgubljena ovčka je obrnila Kristusovo pozornost na sebe bolj kot vsa čreda, ki se je mirno pasla. S srcem in roko ji je pomagal nazaj na zelene pašnike in k čredi.

Moderni človek je sicer mnogokrat podoben pastirju, ki je celo čredo izgubil. Šel

jo je iskat in sam pri sebi modroval: „Saj vem, da je v tej dolini, pa grem v drugo pogledat.“ Kot da ne bi imel poguma iskati rešitve tam, kjer je mogoča. Toda moderna doba vedno bolj pritiska na vsakega posameznika, da si tudi zase in dokončno odgovori na vprašanja: odkod, zakaj in čemu. Odgovor na vse to bo našel le pri Bogu samem, ki pa jasno pove, da se ljubezen do bližnjega meri po ljubezni do sebe. Ta zapoved velja in je globoko zapisana v naši naravi, celo tako, da je miti človek sam zbrisati ne more. Lahko jo prebarva ali zakrije, toda omet bo odpadel in barva oble dela in spet bo stala pred njim.

Bo še.

1100-letnica prihoda sv. Cirila in Metoda med Slovane

Letošnje leto je jubilejno leto, v katerem se bomo krščanski, posebno slovanski narodi spominjali 1100-letnice prihoda apostolov in učiteljev sv. bratov Cirila in Metoda med naše prednike. Moravski knez Rastislav je l. 862 pisal bizantinskemu cesarju Mihaelu III., naj mu pošlje blagovestnika, ki bo učil njegovo ljudstvo Kristusove vere v domačem jeziku. Cesar je za to pridobil sv. brata Cirila in Metoda iz Soluna, ki sta potem prispela na Moravsko v začetku leta 863, torej pred 1100 leti.

Sveta brata sta delovala tudi med našimi predniki in sta dvakrat potovala preko Slovenije v Rim. Slovenski knez Kocelj ju je gostoljubno sprejel in jima preskrbel učenec. Jugoslovanski škofije so letos v posebnem pastirskem pismu povabili vse katoličane v Jugoslaviji na slovesno praznovanje tega jubileja. Ljubljanski nadškof Vovk je povabil vernike, da pristopijo k apostolstvu sv. Cirila in Metoda, in želel, da naj pri tej akciji za zedinjenje ločenih kristjanov posebno sodelujejo v letošnjem maju. Praznik sv. Cirila in Metoda bo odslej tudi pri nas kot drugod po svetu dne 7. julija. Od praznika apostolov Petra in Pavla do praznika naših blagovestnikov je ravno 9 dni. Gospod nadškof poziva letos na slovesno praznovanje te devetdnevnice s posebno željo, da naj bi Bog našemu narodu poslal mno-

go svetih dušnih pastirjev, da bi v njem ohranjali vero in zvestobo Cerкви.

Tudi drugod po svetu bodo praznovali ta jubilej. Iz Anglije bo šlo posebno romanje na grob sv. Cirila v Rim. V Salzburgu pa bodo priredili v spomin slovanskih blagovestnikov posebne študijske dneve.

kotiček za žene

GOSPA MAJDA SVETUJE ...

Drage gospodinje!

Ko po mračnih zimskih dneh posije spomladansko sonce, je čas, da si zavijamo rokave in temeljito očistimo stanovanje. Šele ko iz vsakega kota odstranimo zadnji prašek, ko se vse bliska in sveti, smo zadovoljne in hitro pozabimo na utrujenost in napore, ki smo jih vložile v to delo. Najpametneje bo, če se čiščenja lotimo, kadar ne kurimo več in so vse peči že očiščene. Zelo važno je, da ta naporni posel opravimo po smotrnem načrtu.

Za uvod pospravimo predale in omare. Izpraznimo jih, obrišimo z vlažno krpo in menjajmo papir! Za kuhinjsko omaro je najprimernejši povoščen papir ali polivinil. Vso staro in nerabno kramo zavržimo! Lahko vetrovno, suho vreme izkoristimo za čiščenje zimskih oblek. Temeljito jih skrtajmo, očistimo madeže, prekrtačimo in spravimo! V omare obesimo v vrečkah sivko (lavendel) in sredstvo proti moljem! Pred čiščenjem operimo zavese! Najprej jih izprašimo, potem pa bele in pralne zavese preko noči namočimo v blagi milnici. Naslednji dan bombaževinaste zavese kuhamo, pred likanjem pa rahlo naškrobimo. Zavese iz umetnih vlaken (diolen) samo izzmikamo v mlačni milnici, dobro izplaknimo, neožete obesimo, likati jih ni treba. Pisane zavese dajmo v kemično čistilnico! Pri pranju doma se nam kaj rade močno uskočijo. Operimo tudi prtičke in preobleke blazin!

Zdaj pa je na vrsti čiščenje. Svetujem Vam, da si delo razdelite in očistite po en prostor dnevno. Tako ne zanemarite ostalega gospodinjstva in se ne utrudite preveč. Vsaj en prostor mora biti vedno po-

Velikonočni žegen doma. „Oj mladost ti moja, kam si šla...“, bi človek najraje zapel ob pogledu na jrbase, iz katerih so nekoč naše mamice delile pirhe in kolače.

polnoma v redu, saj veste, da nas prav takrat, ko smo najbolj vmeto zaposlene s krtačo in vedrom, najraje preseneti obisk. Dan poprej se prepričajte, da so omela, krtače in sesalec v redu, da imate dovolj čistilnih sredstev na zalogi. Kako neprijetno je, če vam sredi dela poide pasta za parket! Pripravite si dovolj čistih krp! Pri delu štedite z močmi, saj niste stroj. Večkrat si privoščite par minut oddiha, za težko dviganje in nošnjo pa si poiščite pomoč! Izogibajte se prepriha, da ne boste po končanem delu morale leči v posteljo!

Torej na delo! Znesite iz prostora, kar se le da. Slike snemite, obrišite in varno spravite! Odmaknite pohištvo od sten, preproge, posteljnino in oblazinjeno pohištvo nesite na zrak! Ometite strop, stene, obrišite karnise, zgornji in zadnji del pohištva! Ko čakate, da se prah poleže, očistite predmete, ki ste jih znesle iz prostora. Preproge stepajte na narobni strani, skrtajte z obeh strani in na pravi strani zdrgnite s pestjo ožetega kislega zelja! To poživljuje barve.

Umazane rese operite v milnici in dobro zavrtnane pustite posušiti. Preko posteljnino in oblazinjenega pohištva pregrnite krpe, ki ste jih namočile v vodi s kisom in dobro ožele. Zdaj rahlo stepajte! Vse te predmete zračite v senci! Zdaj očistite senčnike in žarnice pri svetilkah in pomijte vrata in okenske okvire z milnico! Očistite in položite pohištvo! Okna pomijte, kadar ne sije na šipe sonce. Ne pozabite notranjih in zunanjih okenskih polic in rolet!

Nazadnje očistite tla! Različne vrste tal zahtevajo različno nego. Posvetujte se s trgovcem v drogeriji. Zdaj ste skoro pri kraju. Postavite pohištvo na svoje mesto in obrišite še enkrat prah. Pregrnite preproge, obesite zavese, položite prtičke in očiščene okrasne predmete na svoje mesto! Obesite slike! Šopek pomladanskih cvetlic in lončnice (ste očistile njihove lončke in obrisale prašne liste?) so kot pičica na i, ne smejo manjkati!

Ko je v redu stanovanje, očistite balkon, teraso, podstrešje, klet in pralnico. Tudi ti

prostori potrebujejo po zimskem spanju vodo in krtačo. Prav na koncu očistite metle, sesalce in krtače ter openite cunje. V boju proti nesnagi so bili to vaši zvesti zavezniki, privoščite jim zasluženega nego. Ne pozabite na svojo zunanost! Pa premagajte svoje nagnjenje, da bi tiranizirale svoje drage: „Vse je čisto, pazi, kam stopiš!“ Rajši se skupno z njimi poveselitate doma, ki ste ga s toliko ljubeznijo očistile, da bo bivanje v njem vsem prijetno.

družina in vzgoja

Veliki teden

Veliki teden naj bo v družini res spokoren: brez kina, gledališča, bučnih zabav. Naši predniki so bili brez tega vse življenje; tudi mi bomo zdržali en teden.

Prve dni velikega tedna končaj velikonočno čiščenje: nikar ne odlašaj do velikega petka ali sobote! Takrat so najsvetejši dnevi našega odrešenja. Takrat moraš imeti časa, da se udeležiš svetih obredov in da se poglobiš vase. Tudi velikonočna spoved naj se opravi že prve dni velikega tedna. Na veliki četrtek pa naj bo družinsko velikonočno obhajilo.

Pri razlagi zadnje večerje otrokom omeni, kako je Jezus postavil zakrament sv. Rešnjega Telesa: šel je v smrt, a je le hotel ostati med nami. Zato je ostal v beli hostiji. Tisti mali beli kruh je Jezusovo telo. Zato pred njim molimo. Nobenih razlag, kako je to mogoče! Jezus je rekel — in to zadostuje.

Veliki petek naj bo dan posebne pokore, predvsem pri jedi. Otroke popelji v cenkev, pokaži jim prazen tabernakelj, izmoli križev pot!

Na Veliko soboto jim pokaži božji grob. Naj vidijo, kaj so naši grehi naredili iz Jezusa! K velikonočnemu žegnu bodo pa kar sami silili, če so že kdaj videli ta žegen. Pripravi primerno, ne preveliko košarico. Bahavost je povsod grda! Vanjo zloži vse po našem slovenskem običaju in razlagaj otrokom: jajca pomenijo kaplje krvi, hren tpipljenje, kruh sv. obhajilo, meso brezmadežno Jagnje itd. Ko prineseš do-

mov, se ne daj omehčati nobenim prošnjam: žegen jemo šele po velikonočni maši! Slabo spričevalo si pišejo starši, ki ne znajo otroku nikdar reči: ne!

Na Veliko soboto proti večeru pripoveduj otrokom, kako so Jezusa zastražili, kako je Jezus v nedeljo ves poveličan vstal; kako so se vedli stražniki, žene, apostoli, komu se je Jezus prikazal. Jezus je zmagal greh in smrt! Zato je to najlepša noč, velika noč! Odrasli bodo šli k polnočni maši, otroci pa k jutranji in k vstajenju. Vsakega bomo veselo voščili vesele praznike!

Velika noč naj bo ves dan poln veselja, radosti, trkanja oziroma sekanja pisank (pirhov) in drugega poštenega razvedrila.

Veliki teden in velika noč je posebna priložnost, ko lahko otroškim dušam poveš mnogo lepih nauk, ki jih ne bodo pozabili celo življenje in jih bodo spremljali povsod, kjerkoli bodo hodili. Otrok je neprecenljiv zaklad. „Njih angeli v nebesih gledajo obličje mojega Očeta,“ je dejal Jezus o otrocih, Ustvarjeni so za večnost!

Iz: „Prvi koraki“.

SILVIN SARDENKO:

Velikonočna

Zaslišim radostno vest...
Ne jokaj! Danes odkrije
ljubezni moje se moč.
Nad mojim grobom zasije
Velika noč.

Ta noč za grob bo grozotna:
poslej ni večnosti zanj.
Ta noč za smrt bo strahotna —
in konec smrtnih bo sanj:
Velika noč.

Skoz okna tesno zaprta,
in skoz zaklenjeni hram
prihaja z oljskega vrta
v svetlobi čudežni k nam:
Velika noč.

„Le pojte, Sionske hčere,
sinovi Sionski vsi!
Iz moje močne se vere
veselje vaše rodi :
Velika noč.“

Za praznik Kristusovega Vstajenja pogrnjena miza

za naše može

Za kakšnega me imajo . . . ?

Si že kdaj mislil na to? Delaš v tovarni ali v delavnici z delovnimi tovariši. Večji del svojega življenja preživiš v družbi kolegov, sodelavcev, tovarišev.

Ne sme ti biti vseeno, kaj oni o tebi mislijo. Ali so s teboj zadovoljni in so radi v tvoji družbi; morda se te pa izogibajo in jim je tvoja navzočnost neljuba, zoprna? Od vsega tega zavisi, ali bo v tvojem življenju zadosti sonca, toplote in lepote...

Kolikor je v delavnici tovarišev, toliko je seveda tudi sodb o tebi. Prav dobro te poznajo in ničesar lepega — a tudi nelepega na tebi jim ne uide.

Nikoli ne boš vsem ustregel in tudi ne vsem všeč. Vendar se je v neki meri le treba ozirati na to, kaj mislijo drugi.

Skušaj si pa najprej ustvariti čim bolj resnično sodbo sam o sebi! Zato odgovori prav odkritosrčno z „da“ ali z „ne“ na sledeča vprašanja:

1. Ali si ob nesporazumu z delovnim kolegom nedostojen, surov?

2. Ali si tovarišu, ki je imel nesrečo, škodoželjen?

3. Ali dolgo ne pozabiš na žalitev, katera se ti zdi krivična?

4. Ali se pri delu izmikaš na račun tvojega kolega?

5. Ali si misliš: kaj me briga, če mojega tovariša pri delu obtožujejo?

6. Ali se ob neuspehu tovariša pri delu ponašaš s svojim znanjem?

7. Ali si zadovoljen, če je šef nezadovoljen s tvojim kolegom?

8. Ali postaneš kmalu nervozen, če ima tvoj kolega uspehe?

9. Ali te delo tako zaposluje, da se niti ne spomniš godu tvojega kolega?

10. Ali si nezaupljiv, ker si bil nekoč razočaran; ali misliš o vsakem prej slabo kot dobro?

Tako boš dobil ogledalo svoje družabnosti in dobrote do bližnjega. S tem boš spoznal, kaj storiti, da boš bolj priljubljen v družbi.

slovinci po svetu

Vzgajajmo našo mladino, že v tujini rojeno, da bo vzljubila našo narodno nošo in se postavljala z njo. Fant in dekle — ko se poročata, naj bo narodna noša del vajine bale. Še otrokom jo pustita v spomin in ponos ter v rabo pri slovesnostih naroda. Zatorej — fantje in možje, dekleta in žene, otroci, če nimate še narodne noše — nabavite si jo! V skupnosti in s skupnimi močmi se napravi hitreje, bolje in ceneje.“ Tako smo brali v prvi letošnji številki argentinske „Svobodne Slovenije“.

Sredi Brazilije deluje rojak Roman Gregoriz iz Trsta kot profesor tehnične fakultete na univerzi v Belo Horizonte. Nedavno je izšla v Švici njegova knjiga o prevodnikih toplote. Prof. inženir Gregoriz je prej deloval 11 let v Milanu, nato 11 let v Švici do l. 1957. Sedaj ga vabijo na univerzo v zahodnem Berlinu.

Iz Avstralije smo zvedeli za dve žalostni novici: Ob eni uri ponoči je mož ustrelil ženo, katere truplo so našli potem v njegovem avtu. Rajna Kristina Sterle je bila doma v Kozariščah pri Ložu na Notranjskem. Zapušča 4 mladoletne otroke. Od leta 1952 je bila v Avstraliji. V cestni nezgodi z motorjem pa je našel smrt Milan Glivar, po poklicu pleskar.

List „Katoliški misijoni“, ki že 40 let izhaja (od tega 15 let v tujini in sicer v Argentini) poroča marsikaj zanimivega o delovanju slovenskih misijonanjev in misijonark po svetu. Nad 50 Slovencev danes deluje v misijonih. So v naslednjih deželah: na Japonskem (6), na Formozi (4), v Hong Kongu (3), v Burmi (1), Siamu (2), Juž. Vietnamu (1), Indoneziji (1), Zah. Pakistanu (1), Indiji (17), v Južni Afriki (9), Gvineji (1), Tanganyki (1), Kongu (2), Juž. Madagaskarju (1), Juž. Rodeziji (1), Sev. Rodeziji (1), Čadu (1), v pokrajini Las Lomitas v Argentini (3). A gotovo še niso vsi našteti. To so danes strokovnjaki našega naroda, ki vzgajajo manj razvite narode in jim pomagajo; zato je vredno vedeti, kje imamo te svoje idealne ljudi. Zaslužijo, da jim po-

magajo vsi Slovenci in jim stojijo duhovno in gmotno ob strani. S svojim delom in žrtvami pomagajo dvigati ugled slovenskega naroda med ljudmi drugih ras.

V Timminsu v Kanadi so rojaki prvič priredili materinsko proslavo. — Slovenci v Hamiltonu v Kanadi so tudi sklenili sezidati svojo cerkev in župnijsko dvorano. V spomin na škofa dr. Gregorija Rožmana jo bodo posvetili sv. Gregoriju Velikemu. Vso akcijo za zbiranje prispevkov in sredstev vodi tamkajšnji izseljenski duhovnik dr. Lojze Tomc. — Rojaki v Winnipegu sredi Kanade (jih je blizu 200) pa so zvedeli, da je naprodaj protestantska cerkev z dvorano in obsežnim zemljiščem. Sestavili so odbor (duhovnika še nimajo) in sklenili cerkev kupiti in jo preurediti za katoliško službo božjo. Za 300 sedežev prostora je v njej. S podjetnim delom so pokazali svojo vernost in zavednost. — Ali niso rojaki v Kanadi daleč pred nami v Evropi? Vsekakor moramo reči, da so res požrtvovalni, ko sami s svojimi darovi in žrtvami vzdržujejo duhovnike in grade cerkve in domove.

Leta 1933 je začel izdajati č. g. Jože Kastelec, izseljenski duhovnik v daljni Argentini list „Duhovno življenje“, ki slavi letos 30 let izhajanja. Po tragični smrti g. Kastelca (ki je deloval prej v Franciji), je list urejeval č. g. Janez Hladnik, po l. 1949 pa mlajše moči.

slovinci doma

Med raznimi prometnimi in drugimi nesrečami, ki so se zgodile po naših krajih v preteklih mesecih, polnih mraza in boleznih, posebej omenjamo pretresljiv dogodek, ki se je zgodil v Litiji ob Savi. 28. febr. je šel 8-letni fantiček čez železnico, kljub temu da so bile zapornice spuščene. Pridrvel je ekspresni vlak in ga povozil do smrti.

Ptuj je najbolj znano slovensko „karnevalsko“ mesto. Nad 20.000 gledalcev pustnih maškar ga je letos obiskalo za pustne dni. Nastopilo je v njem okoli 3.000 raznih maškar. Iz bližnjih krajev ob Muri je prišlo

Stična na Dolenjskem s starodavnim samostanom „belih menihov“. Že od konca vojne sem je velik del samostana odzvet redovnikom, vendar ti lahko še vsaj deloma nadaljujejo svoje stoletno poslanstvo, medtem ko so trapisti v Rajhenburgu (Brestanici) še vedno razgnani po raznih krajih Slovenije.

kar 81 kurentov, nato skupina „pokarjev“, „ploharjev“, orači iz Lancove vasi, pustni plesači iz Pobrežja in še druge starodavne pustne šeme, ki so se po teh krajih ohranile med Slovenci še izza poganskih časov.

Društvo ljubiteljev znamk v Krškem je izdalo posebni pisemski ovitek v spomin na znamenito bitko na Krškem polju, v kateri je 5. febr. 1573 padlo v boju s plemiško vojsko okoli 6000 kmetov.

Potrošnja kave pri nas še kar naprej narašča. — V Ljubljani je 16.000 smetnjakov, posód za smeti s pokrovom. — Najbolj obiskana turistična točka v Sloveniji je Postojnska jama, takoj za njo pa pride na vrsto Ljubljanski grad.

Prvo znano štetje prebivavstva po naših krajih je bilo leta 1754. Takrat so našteli 700.000 prebivavcev. Prvi sodobni popis prebivalstva pa je bil leta 1857, ko so našteli 1.101.854 ljudi. — Slovenci so v Jugoslaviji prvi v kupovanju avtomobilov „fičkov“ iz Kragujevca. So pa žal tudi prvi po izumiranju. Zmeraj manj otrok se rodi in zmeraj več jih matere zavržejo še pred rojstvom.

Že več mesecev se vleče debata o novi ustavi. Ustava bo sedaj kmalu proglašena. Jugoslavija potem ne bo več „ljudska“ federativna republika, ampak „socialistična“ federativna republika. Tudi jugoslovansko zastavo bodo predrugačili. Ne bo več modro-bela-rdeča, ampak samo rdeča s komunističnim grbom.

Potnikom na meji odslej ni treba več izpolnjevati prijav za ocarinjenje predmetov, ki jih prinesejo v državo. Je dovolj, da blago prijavijo ustno, nakar carinik pove, koliko morajo plačati, kar store lahko takoj ali v 7 dneh. Če pa se z ocarinjenjem ne strinjajo, morajo blago pismeno prijaviti in blago shraniti na meji. Za televizorje, magnetofone, radijske sprejemnike, harmonike, puške, cigaretni papir, vžigalne kamenčke in krzno veljajo posebne tarife za ocarinjenje.

V Petrovčah so zaprli edino gostišče v kraju in edino trafiko.

Na mednarodnem šahovskem turnirju na Nizozemskem je 21-letni Ljubljčan Bruno Parma zasedel 4. mesto in dobil pravico do maslova šahovskega velemejstra. To je tretji Slovenec, ki si je priboril ta naslov (doslej

le dr. Milan Vidmar in dr. Vasja Pirc) in deveti Jugoslovčan, ki je postal velemojster v šahu s 64 polji.

V Kamniku je največji slovenski zasebni muzej. Zbranih je namreč okrog 3500 različnih predmetov, ki jih je zbral rajni živinozdravnik Sadnikar. V tem muzeju so celo stare pošne kočije.

V starodavnem stiškem samostanu je umrl 84-letni opat dr. Avguštin Kostelec. Na pogrebu tega uglednega dostojanstvenika so bili 3 jugosl. škofje, cistercijski opat iz Mehreraua ob Bodenskem jezeru in opat iz Mogile na Poljskem. Cistercijskemu opatu iz Stamsa na Tirolskem pa jugoslov. oblasti niso pustile na pogreb, ker zna dobro slovenski in je dolgo dobo deloval v Stični v korist našega naroda. Ko je svoj čas umrl v Gorici nadškof Sedej, italijanski fašisti podobno niso pustili na pogreb škofa Jegliča.

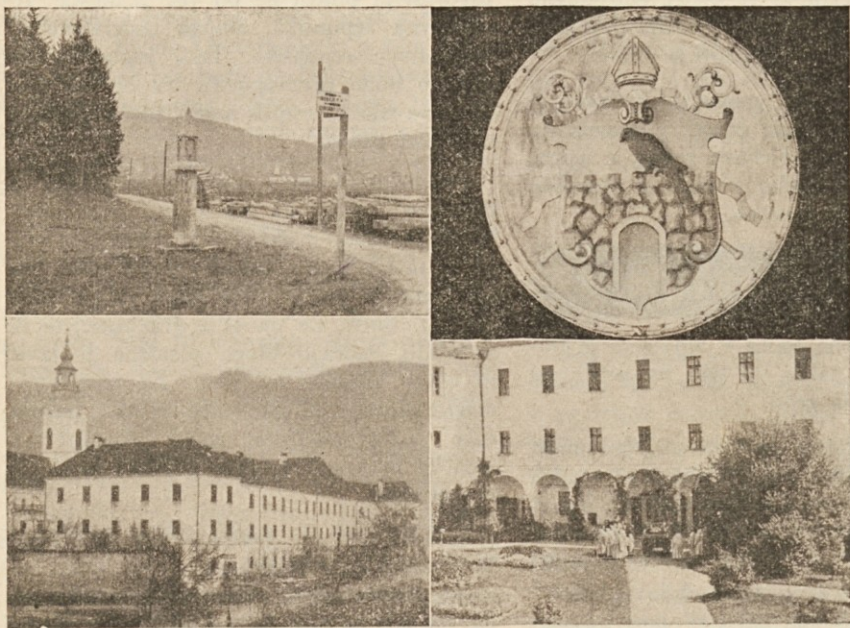
V Čepovanu je bila že od nekdaj močno razvita čipkarska obrt; letos pa je vpisana v čipkarsko šolo le še ena učenka. — V Črnomlju deluje belokranjska železolivarna in

strojna tovarna z imenom „Belt“ in se uspešno razvija. — Mariborske železniške delavnice slavijo letos 100 let obstoja. Danes je v njih zaposlenih 3300 delavcev.

V Jugoslaviji pripravljajo nove zakone o pokojninskem zavarovanju.

Januarja je umrl v Mantjancih pri Murski Soboti upokojeni župnik Andrej Berden. — Zaradi močne odjuge so nastale v krajih ob Ščavnici, Globetki in Muri velike poplave. Marsikje je voda vdrla v kleti. Na Ravenskem je bila večina njih pod vodo. Največ škode je voda naredila cestam.

80 let je dočakal priljubljeni slovenski slikar Maksim Gaspari, doma iz Selšaka pri Cerknici, po očetu Furlan in po materi Slovenec. Njegove risarije so se med našimi ljudmi zelo priljubile, ker zna tako narisati, da je preprostemu slovenskemu človeku risba razumljiva in všeč. Gasparija odlikuje bogastvo motivov, posebno iz našega kmečkega življenja. Njegove risbe dihajo vedrost, bude v človeku vedrost, samozavest in vero v prihodnost.

Levo zgoraj: Starodavno znamenje ob cesti, ki vodi v stiški samostan. — Desno zgoraj: Grb stiške opatije. — Levo spodaj: Cistercijski samostan v Stični z znamenito cerkvijo Žalostne Matere božje. Desno spodaj: Samostansko dvorišče s hodniki.

ANGLIJA

Drugod po svetu pravijo, da Slovenci na Angleškem premalo poročajo o svojem življenju. Tako so na pr. za Miklavža najeli kar mestno gledališče, čeprav vedno trdijo, da jih ni veliko. Pa povejmo sedaj še to, da so bili res skoraj vsi na odru, dvorano pa so napolnili drugi narodi. Tiste pa, ki bi radi kaj podrobnega vedeli o tem, vabimo, da pridejo pogledat letos, saj smo že rezervirali isto gledališče za 14. december...

Tudi sedaj imamo nekaj novic, srečnih, veselih, pa tudi žalostnih. 11. februarja je v glavni misijonski hiši South Shields pri Newcastlu naredila večne zaobljube sestra Agnes Žužek, ki je zdravnica ter je kot misijonska sestra delovala že dalj časa v Pakistanu. Prav gotovo bo kmalu spet na poti v misijone, kjer ji želimo polno božjega blagoslova!

Dr. Jože Jančar je postal klinični predavatelj za psihiatrijo na univerzi v Bristolu. V svoji stroki je poznan po vsem svetu. Rektor univerze je Sir Winston Churchill. G. doktorju čestitamo z željo, da bi mogel še mnogo dobrega storiti za trpečega človeka.

I. Jurjevčič v Blakwoodu, S. Wales, se je uvrstil med rojake, ki imajo svoj dom ter ga je dal blagosloviti. Naj mu bo prijeten in topel po tako ostru zim!

Popolnoma je pogorela 20. februarja tovarna električnih luči, ki nosi sicer tuje ime: Western Woodcraft Co., lastnika sta pa Slovenca J. Dernulc in M. Jug. Zaposlovala je 60 delavcev. Škodo cenijo nad 10 tisoč funtov, zavarovana sta bila pa le za 3 tisoč. Gašenje je otežkočilo pomanjkanje vode, ki je bila vsa zamrznjena. Lepo pa je da je njima občina ponudila šolo, ki je ne uporabljajo in kamor sta že namestila nekaj strojev ter upata, da bo v času, ko boste to brali, njun obrat že v polnem teku.

K prilogi, ki je bila v marčni „Naši luči“, moramo dodati še to, da bo sv. maša tudi v Castlefordu na cvetno soboto 6. aprila ob 9. zjutraj. — V Rochdale bo kot lansko leto, sv. maša pa ob 11. dop. v kapeli dekliške šole Beachwood na Manchester Road in sicer na veliko nedeljo. — V Haslingdenu bo sv. maša na veliki ponedeljek ob 11. dop. v župnijski cerkvi Bury Road. — V Burnleyu bo sprememba v toliko, da bo sv. maša na ve-

liko nedeljo ob 5. pop. v cerkvi St. Mary's sredi mesta. Pol ure prej prilika za spoved. Blagoslov jedil bo na veliko soboto v zasebnih hišah po dogovoru ob 12.30 — 1.00 pop.

BELGIJA

Charleroi-Mons-Bruxelles

Osebnе novice: Gdč. Pavla Janc, ki je nedavno prišla iz domovine v Belgijo, se je 23. febr. poročila v Charleroi (Ville-Haute) z domačinom Evgenom Mahieu. Želimo oboema sreče in božjega blagoslova v novem življenju!

Konec februarja se je podvrgla lažji operaciji ga. Neža Bizjak iz Fleurusa. Zdravila se je v bolnici St. Joseph v Gilly. Sedaj je že doma. — Stanko Klavžer iz Wanfercée-Baulet je znova v bolnišnici Centre de Traumatologie v Montigny-sur-Sambre. Ima zlomljeno levo nogo. Ko se je 8. marca vračal ponoči domov, ga je na Vieux Campinaire podrl na tla nek avtomobil s tako silo, da se je onesvestil. Ko se je zavedel, ni bilo o avtomobilu ne duha ne sluha. Za nekaj mesecev bo moral ostati v bolnici. — Dalj časa je bolehal doma v Quaregnonu ga. Ivanka Felc. Sedaj ji gre zdravje na bolje.

Obveščamo: Tudi letos bomo imeli v tem delu Belgije tradicionalno slovensko prireditve, ki privabi vsako leto ne le rojake iz področja Charleroi, Borinaže in Bruslja, temveč tudi one iz Limburga. Bo v nedeljo, 28. aprila v dvorani „Familia“ v Gilly-Haies. Na sporedu je poleg deklamacij naših najmlajših in pevskega nastopa „Jadrana“, še veseloigra v treh dejanjih „Detektiv Megla“. Vsi toplo vabljeni!

Liège-Limburg

Za leto 1963 so člani slovenskega društva „Slavček“ v Genku na rednem letnem občnem zboru izvolili sledeči odbor: predsednik ga. César Marija, podpredsednik g. Mežnar Martin, tajništvo: ga. Vozel Milka in g. Žakelj V., blagajna: ga. Berlec Marija in g. Korosec Ferdinand, zastavonoše: g. Mežnar Peter in g. Čotar Jože, preglednika: g. Kravanja Stanko in g. Jakoš Vinko, pevovodja: g. Novak Stanko in njegova soproga ga. Alojzija. — Za občni zbor in usodo našega društva je med člani vladalo izredno zanimanje. A je na tem javnem obračunu vendar manjkal rojak, ki je v pretekli poslovni dobi, ne ravno v korist naše skupnosti, imel vedno glavno besedo. Ogromna večina je

čutila, da mora naša organizirana skupnost ubrati novo pot. To se je zgodilo. A težav ne manjka. Poseben problem je naš dom. Vzdrževati se mora sam, ne kot doslej iz društvene blagajne. V tej poslovni dobi je naš dom uspel zbrati v svojem okrilju skoro vse rojake. Razveseljivo! Toda z napori smo šele na začetku. Naš dom mora postati ne samo privlačna točka, temveč tudi duhovna in moralna opora vseh rojakov v občini Genk. V svojem delu za skupnost novi odbor, ki ga požrtvovalno vodi g. Marija Cesar, računa na naklonjenost in pomoč vseh slovenskih rojakov. Vnaprej topla zahvala!

Tudi pri Slov. kulturnem in pevskem društvu „Slomšek“ v Eisdeni je že pred meseci nastopila nova poslovna doba. Sestava odbora je skoro ista kot lani: predsednik g. Revinšek Stanko, podpredsednik in režiser g. Jakelj Jurij, tajnik g. Kun Vinco, podtajnik g. Lizi Bonk, blagajnik g. Lipovšek Ivan, drugi blagajnik g. Rogelj Marta, preglednika: g. Franc Mrak in g. Johan Sintič, zastavonoša g. Heini Virant ter g. Jože Mrakič, pevovodja g. Rogelj Vili. — „Slomšek“ s svojim moškim in mešanim zborom vrši izredno važno poslanstvo v izseljeni Sloveniji. Saj je pravi čudež, da si more mala skupina, kot so Slovenci v Eisdeni, privoščiti pevski zbor, ki vzbuja spoštovanje in občudovanje Slovencev in tujcev. Društvu želimo, da bi moglo še vnaprej tako odlično služiti idealom, ki so bili dragi njegovemu vzorniku škofu Slomšku. — Naša pesem zasluži pomoč vseh slovenskih rojakov.

Slovensko katoliško skupnost v Eisdeni je hudo zadela izguba zvestega člana g. Alojzija Rutarja, roj. 16. 6. 1903 v Drašči vasi. Nepričakovano se je poslovil od nas. Bil je izredno priden delavec, ljubeč mož, skrben oče, odprtih rok za našo organizirano skupnost in cerkev in slovenskega duhovnika, bratsko gostoljuben za vse, ki so potrkali na njegova vrata. Slovo od takega moža je posebno bridko. Edina tolažba so besede Gospodarja vseh stvari: „Prav, dobri in zvesti služabnik, v malem si bil zvest, čez veliko te bom po-

stavil: pojdi v veselje svojega gospo-da“ (Mt 25, 21). Slovenci, Poljaki, Ukrajinci in Flamci so s „Slomškovo“ zastavo na čelu slovesno spremljali blagega pokojnika na njivo počitka. — Užaloščeni soprogi ge. Mariji, hčerki Mimici, sinu Ivanu in sorodnikom izrekamo krščansko sožalje. Počivaj v miru, blaga duša!

Nismo še poročali, da je že v aprilu 1962 gdč. Terezija Špec iz Serainga sklenila zaklonsko zvezo z g. Angelom Parla. Cestitamo!

V družini rojaka g. Kavše Marcela iz Winterslaga so dobili hčerko Ivanko. Bog ji daj srečo!

V Vuchtu sta g. Udovč Anton in soproga ga. Jožefa v domači družbi praznovala 25-letnico poroke. Pridružujemo se čestitkam ostalih.

V bolnici v Genku še vedno zelo trpita ga. Avsec in ga. Markovič; tam se zdravi tudi ga. Pec. G. Hočevarja iz Eisdena in g. Mlakarja iz Jemppe-a zelo muči rudarska bolezen. Ga. Špec iz Serainga se zdravi v Spa. Ge. Novakovi, ge. Senica, ki je padla na ledu, in g. Čopu (vsi iz Watescheja) se je zdravje, hvala Bogu, obrnilo na bolje. Enako je spet na nogah g. Berginc Florijan iz Vivegnis-a. Težko je bil bolan tudi g. Krapč Franc, častni član društva „Slomšek“, v Eisdeni. Skoro vse naše moške, ki imajo zaprašena pljuča, je težko prizadejala letošnja huda zima. — Skrivnost velikega petka naj vsem trpečim in žalostnim nudi obilo tolažbe.

Vabimo na velikonočno **procesijo**, ki bo kot vsako leto ob 5.30 zjutraj v Eisdeni. Čas spovedovanja in blagoslova velikonočnih jedil zveste iz priloge, opozarjamo pa že tu, da v Eisdeni na veliko soboto zvečer ne bo priložnosti za slovensko spoved, pač pa kak dan prej.

Na posledicah rudarske bolezni, katero je potrpežljivo prenašal, je umrl 30. 1. 63 v bolnišnici v Lanakenu Justin Polavidar, roj. 16. 4. 1900 v Grižah. Na zadnji poti ga je spremljalo veliko rojakov kljub hudi zimi. Na pokopališču je spregovoril pokoj. članu Društva sv. Barbare poslovilne besede predsednik društva Franc Gostiša. Naj mu bo lahka tuja zemlja, ostalim pa naše sožalje.

Nismo še poročali o smrti rojaka Ivana Jurca, upokojenega rudarja, ki je delal v Limburgu in v Châtelineau pri Charleroi ter je umrl 16. 1. letos v krogu svoje družine na svojem domu blizu Huy (Liège). Preostalim naše iskreno sožalje.

FRANCIJA

Pas-de-Calais

Višek cerkvenega leta je veliki teden. Pripravimo se zlasti notranje, da bomo s Kristusom vstali!

Cvetna nedelja: Blagoslov oljk in zelenja, nato maša v Liévinu ob 8., Méricourt-Mines ob 10., Bruay ob 5. uri pop.

Veliki četrtek — Spomin postavitve sv. Rešnjega Telesa: Prilika za spoved in maša v Méricourt ob 16.30, Bruay ob 18. Liévin ob 20. uri.

Veliki petek — spomin Gospodove smrti: Prilika za spoved in obredi z obhajilom so v Bruay-u (križev pot) ob 9. uri, v Méricourt obredi ob 14. uri, v Liévinu obredi ob 17. uri.

Na veliko soboto bo blagoslov jedil v Bruay-u ob 12., v Liévinu ob 16., Fosse 8 ob 17., v Méricourt ob 20. uri (skupaj z obredi velike sobote), v Liévinu obredi z mašo ob 23. uri.

Na veliko noč, dne 14. aprila, bodo maše v Liévinu ob 8., v Méricourt ob 10. uri, v Bruayu ob 13. uri, v Armentières ob 17. uri.

Po dolgi mučni bolezni je v Gospodu zaspala 17. februarja v 81. letu starosti ga. Helena Per, roj. Dolinšek. Ob obilni udeležbi je bila pokopana 20. 2. v Bruayu. Preostala sinovoma in hčerki naše sožalje. Naj se odpotičije v Gospodu!

— Po 11-letnem bolehanju je v Bruay-en-Artois umrl 20. februarja za silikozo Jožef Kranjc, star 69 let. Pokopan je bil ob obilni udeležbi slovenskih in poljskih prijateljev. Zapušča ženo, dve hčerki in dva sinova. Družini naše sožalje.

Zahvala. — Ob izgubi nepozabne mame Helene Per, roj. Dolinšek, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali, darovavcem in spremljeavcem na njeni zadnji poti. — Družina Per.

Pariz

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Pariz 6°, métro: Sèvres-Ba-

bylone. — Slovenska pisarna je odprta vsak torek in vsak četrtek popoldne: 7 rue Gutenberg, pritličje, levo, Pariz 15°, métro: Charles-Michels, tel. BLOmet 89-93.

Velika noč, praznik Kristusovega vstajanja, mora pomeniti tudi naše vstajenje, vstajenje iz greha v življenje milosti in vere. Na tej poti nam bo pomagala **velikonočna obnova**, ki se bo vršila na predvečer in na cvetno nedeljo, 7. aprila, kot je bilo že objavljeno na posebnem sporedu. Potrudimo se, da bomo izrabili to priložnost! — Na Veliki četrtek, 4. aprila, bomo imeli ob osmih zvečer sveto mašo v naši kapeli. — Na Veliko noč bo sveta maša kot ponavadi ob petih popoldne, spovedovanje od treh dalje.

Sestro Rozalijo Šmalc so predstojniki poslali kot prednico v hišo slovenskih usmiljenk v Toronto v Kanadi. Kamor je prišla, je s svojim vedno vedrim razpoloženjem prinesla veselje. S svojim vsestranskim delom in s svojo pravo ribniško iznajdljivostjo je v petnajstih letih svojega bivanja v Parizu mnogo napravila in mnogo pomagala na vseh področjih, za kar se ji vsi iz srca zahvaljujemo ter ji obenem želimo dosti božjega blagoslova na novem mestu.

3. marca je bila krščena Nadja Mirela Gabršček. Z njenim očetom Ignacem, ki je doma iz Gabrja pri Tolminu, in z njeno materjo Emo Fratnik doma iz Stopnika pri Št. Viški gori, se veselimo sreče mlade družine.

Društvo Slovencev v Parizu pripravlja za **prvo nedeljo v maju** (5. 5.) veseligr: „Micki je treba moža“. Igrali bodo v dvorani na **35 Avenue Emile Zola, Pariz 15°** (métro: Javel ali Charles-Michels). Skupna sv. maša bo na istem naslovu ob petih popoldne, takoj nato pa se začne igra. Vsi prijazno vabljeni, da se boste v domači družbi od srca nasmejali.

Na binkoštni ponedelejk (3. junija) bo društvo priredilo izlet v dolino Loire, da si bomo ogledali svetovno znane gradove Chambord, Chenonceaux, Amboise, kakor tudi mesta: Orléans (kjer bomo imeli sv. mašo), Blois in Tours. Prijave sprejema Slovenska pisarna.

Charente-Maritime — 23. februarja se je v Aulnay poročila Matilda Nežič, doma iz Nedelice v Prekmurju. Za življenjskega druga si je izbrala Maurica Champeau. Poročne obrede je opravil g. Čretnik iz Pariza. Mlademu paru naše čestitke.

Poroka
Kristine Duh
iz Gomilic
in Rolanda
Legros
v Franciji
(Seine-et-Oise)

Loiret — Skupno mašo bomo imeli na belo nedeljo, 21. aprila, ob enajstih dopoldne v Tivernonu. Priložnost za spoved je pred mašo v župnišču. Vsi prijazno vabljeni.

Normandija — Sveta maša za Slovence in priložnost za velikonočno spoved bo na velikonočni ponedeljek, 15. aprila, v Lisieux, ob enajstih dopoldne v cerkvi St. Désir (nova cerkev, na Route de Caen).

Mantes-la-Jolie — Sveta maša za Slovence bo v nedeljo, 28. aprila ob deseti uri v kapeli bolnice (Hopital i Civil, nasproti postaji Mantes-Station). Vsi prijazno vabljeni.

Iz vzhodne Lotaringije

Iz naše pisarne:

V zadnji številki ste pogrešali poročil iz naših krajev. Zato sporočamo sedaj novico, da, zgodovinski dogodek: Preselil sem se v novo stanovanje: **Merlebach, 1 Rue du Dauphiné**. Hiša stoji čisto na samem. Če se pripeljete z vlakom ali z avtobusom, imate do nje le kratko pot proti rudniku Reumaux. Več kot 10 let sem prosil za drugo stanovanje, pa je bila leta in leta huda stiska za stanovanja. Zadnjo prošnjo je podpisal tudi meški škof in merlebaški župnik. Končno se je le izpolnila ta dolgoletna želja. V novem stanovanju je velika čakalnica, lepa pisarna, spalnica, soba za knjižnico, arhiv in muzej ter soba za gosta. Rojaki in domačini so mi velikodušno priskočili na pomoč in preskrbeli opravo in vse potrebno za stanovanje. Naj se jim tu na kratko zahvalim: Vaša imena in darila bodo napisana v zgodovini naše Misije, naš dobri nebeški Oče pa vam bo napolnil srca z milostjo in svojim mogočnim blagoslovom!

Veliko žalost je prinesla smrt našim družinam: 18. 1. je umrl Rudolf Janc iz Frey-

minga, 57 let star, večkrat previden s sv. zakramenti, cerkveno pokopan 21. 1. v Frey-
mingu. — V bolnici Petite Rosselle je umrl nenadoma Anton Skaza iz Habsterdicka, cerkveno pokopan 8. 2. — 20. 2. se je poslovil od tega sveta Karel Jazbec, 73 let star, padel je na ledeni cesti, tako da ni več vstal: cerkveno pokopan 23. 2. Bil je član kat. delavske organizacije in katoliškega sindikata. — 8. marca je zgodaj zjutraj umrl, previden s sv. zakramenti, rojak Franc Šinkovec, rojen 10. 9. 1900 v Telčah pri Škocijanu, oče dirigenta cerkv. zbora „Slo-
šek“, velik prijatelj slovenskih duhovnikov, priden kot čebelica, skrben oče, navdušen član našega pevskega društva „Triglav“. Po velikem trpljenju je mirno zaspal v Gospodu, tako da so bolniki, ki so ležali z njim v isti sobi, izjavili: „O da bi mogel tudi jaz tako mirno umreti!“ — Vsem imenovanim, ki so rešeni tega mrzlega sveta odhiteli v ljubeznivi objem usmiljenega nebeškega Očeta, želimo večno, lepše življenje, žalostnim družinam pa izrazimo krščansko so-
žalje.

Po tromesečnem ledu in snegu težko čakamo pomladi. Pomlad pa je že prihitela v družine, ki so veselo in hvaležno sprejele nova deteta: Bogdan Kamin, sin Alojzija in Marije, krščen 20. 1. v Merlebachu, Irena Mari-
šič, hči Franceta in Marije, krščena 24. 2. v Nancy, Marko Curk, sin Leopolda in Jo-
žefe, krščen 3. 3. 1963 v Merlebachu. —
Tudi neprijavljenim otročičem želimo srečo in mirno življenje!

Po božji blagoslov sta stopila 2. 2. pred oltar: Marie-Rose Šoba in Michel Hayaux v Cité la Chapelle, Marija Zuželj in Jean Back, stanujoča v Belle Roche. Ne pozabite na prisego pred oltarjem in Bog ne bo pozabil vaših družin!

Bližajo se velikonočni prazniki! Naš program je:

Cvetna nedelja, 7. 4. v Merlebachu: spoved od 6–8. ure v župni cerkvi, od 9.–10. v Hospice Ste. Elisabeth), ob 10. uri blag. oljk in sv. maša. — V Behren Cité bo spoved od 4.–5. ure pop., nato sveta maša ob petih popoldne.

Veliki ponedeljek: Merlebach: spoved 6.30–7.30 v župni cerkvi; v Cité Jeanne d'Arc: spoved od 15–16 ure (tudi g. Dejak), ob 16. uri bo skušnja za petje.

Veliki torek, 9. 4., v Cité Jeanne d'Arc: spoved od 7.–8. ure (g. Dejak). Ob osmih: sv. maša, vmes

spovedovanje. — V Farébersviller-Cité: spoved od 16.—17. ure (g. Dejak), ob 17. uri sv. maša.

Velika sreda: v Habsterdicku bo od 7.—8.30 spoved (g. Dejak), ob 8.30 sv. maša; v Cité des Chenes bo od 15.—16. ure spoved (g. Dejak), ob 16. uri sv. maša.

Veliki četrtek, 11. 3. bo v Creutzwaldu spoved od 6.30—8.30 (Cité Neuland); v Merlebachu spoved od 16.—17. ure v župnijski cerkvi.

Veliki petek: v Merlebachu in Freymingu je spovedovanje bolnikov od 8.—11. ure.

Velika sobota: v Merlebachu (župna cerkev), spoved od 7.—8. ure, popoldne ob 15. uri pa blagoslov velikon. jedil v Hospice Ste. Elisabeth, nato spovedovanje v župni cerkvi od 15.30—17. ure.

Velikonočna nedelja: v Merlebachu v župni cerkvi od 6.—8. ure spovedovanje; v Hospice Ste. Elisabeth od 9.—10. ure, nato pa ob 10. uri slovesna sv. maša.

Velikonočni ponedeljek: v Creutzwaldu bo v koloniji Maroko spovedovanje od 6.—7., v koloniji Neuland od 7.—9. ure, ob 9. uri pa v Neuland slovesna sv. maša.

Pridite k sv. spovedi, k sv. obhajilu, praznujmo Veliko noč z živo vero in z vsem trudom za naše vstajenje in večno življenje!

Po lepih velik. praznikih se bližamo mesecu majniku. Uredimo si vse tako, da bomo 1. maja prosti, da boste lahko pohiteli k Mariji v Habsterdick, kjer bo naša slovesna sv. maša ob 10. uri. Radi bi, da bi letos med nami praznoval ta dan slovenski duhovnik g. Franc Kolkel svojo zlato mašo. O tem bomo še poročali v domačih časopisih. — Msgr. Stanko Grims iz Merlebacha.

Ob Luksemburgu

Aumetz. — Ga. Vončina je 13. februarja obhajala 74-letnico rojstva. Naslednji petek smo se pevke zopet zbrale k pevski vaji in po vaji smo ji s hvaležnim spoštovanjem in prisrčnim veseljem trknile kozarec belega z željo, da bi mogle skupaj še marsikatero zapeti, bodisi na pevskih vajah, bodisi v cerkvi. Gospa je po rodu Čehinja, a božja Previdnost jo je tako zvezala s Slovenci, da se je dvakrat poročila in oba moža sta bila Slovenca. Tako je zdaj drugič vdova že menda več kot 25 let in bi ji bilo dolgčas brez Slovencev in še bolj dolgčas brez slovenske pesmi posebno cerkvene. Bila je vneta pevka pred vojsko pri slavnem slovenskem pevskem zboru, vneta tudi za vsako slovensko in češko stvar, le žal Čehov ni v Aumetzu. Vsem bodi za zgled njena pobožnost in njena vernost. Bog jo ohrani še mnogo let!

NEMČIJA

Bavarska

Zakoncema Adalbertu in Fridi Hernaus iz Rottenburga-Laaber se je 2. marca rodil peti otrok, sinko, ki je bil 9. marca v tamkajšnji župni cerkvi krščen. Prejel je ime Kristijan. — Staršem iskreno čestitamo, malemu pa želimo božjega blagoslova za vse življenje!

Spomlad spet privablja naše rojake na **sezonsko delo v Nemčijo**. Vedno več jih je tu. Saj tudi ni čudno, ko pa v socialistični domovini vlada latentna, t.j. prikrita brezposelnost. Po cenitvah „Naših razgledov“, partijskega časopisa v Sloveniji, je ta zvrst brezposelnosti dosegla približno 20 odstotkov

Poroka rojakov Jerneja Grašiča in Vere Krese v Wildbadu v Nemčiji 22. februarja 1953.

aktivnega prebivalstva, to je ca 150.000 ljudi. To se pravi, da je toliko ljudi v proizvodnji preveč, da pa jih v njej kljub temu držijo, in le na malo odpuščajo, ker se boje odkrite gospodarske krize. — To seveda silni naše ljudi v tujino. Bog ve, če bi pokojni pisatelj Ivan Cankar tudi danes še napisal besede: „Domovina, ti si kakor zdravje!“?

Priprave na veliko noč so po vseh krajih Bavarske, kjer je vsaj manjše število rojakov, ki stanujejo v istem mestu. Na splošno so dobro obiskane. Razveseljivo je, da se nekateri že aktivno priključujejo verskemu življenju po župnijah. Tam tudi izvrše svojo versko dolžnost.

Opozarjamo na lepe velikonočne karte s slovenskimi voščili, ki jih za malo ceno lahko naročite pri slov. duhovniku v Münchenu.

Baden - Württemberg

Poroke: Dne 22. februarja sta se v Wildbadu poročila Jernej Grašič iz Nožic pri Kamniku in Vera Krese iz Ajdovca; dne 9. marca pa v Kirchheim/Teck Franc Sernel in Milka Peterlin. Obema paroma iskreno čestitamo in jima želimo božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

Porok bi lahko bilo še par, a so morale biti odložene, ker se od začetka ni ubrala prava pot. Zaročenci so rekli, da so pisali svojim domačim, naj jim od matičnega urada preskrbijo in pošljejo rojstni list, ki je potreben za civilno poroko. Potem so čakali, a nazadnje so dobili odgovor, da jim matični urad dokumentov ne izda, ker so v Nemčiji. Sledila je zadrega in zaskrbljenost in odložitve poroke.

Ako je kdo, ki je prišel v Nemčijo in se namerava tukaj poročiti, prinesel s seboj rojstni list, potem je vse v redu. Od tu pisati ponj pa je največkrat brezuspešno. Sliši se, da je treba to delati preko jug. konzulata in da se zadeva vleče več mesecev, če sploh dobiš. S pisanjem in čakanjem se izgublja čas. Vedite, da se zadeva uredi tudi brez rojstnega lista, ako na tukajšnjem matičnem uradu takoj od začetka poveste, da roj. lista ne morete dobiti. Po nekaterih uradih se zadovolje z zapriseženo izjavo, da je kdo rojen dne tega in tega ter tam in tam; kot nadomestilo za civilni rojstni list upoštevajo tudi cerkvenega: potem pa matični urad naredi prošnjo na Oberlandesgericht Stuttgart za „Befreiung von der Beibringung des Ehefähigkeitszeugnisses“ (spregled

od predložitve za poroko potrebnih papirjev). V dobrem tednu je potem pot do poroke odprta. Če vas bodo po dokumentih le terjali kljub temu, da ste jim pojasnili, da jih ne morete dobiti, se ne ustrašite, izseljenjski duhovnik vam bo pomagal. Nekateri matični uradi, zlasti po manjših krajih, niso namreč imeli še nobenega takega primera „demokracije“. Drugod pa so tega že vajeni in nič ne oporekajo. Sodnija v Stuttgartu samem je dala ta navodila izs. duhovniku.

Kdor pa dokumente ima, morajo seveda biti prevedeni v nemščino. Po zakonu iz februarja 1961 so tudi za to pooblaščen izs. duhovniki. Ni treba torej pošiljati dokumentov za prevod bogve kam.

Vsi rojaki so nadalje vabljeni k pridnemu obiskovanju naših maš in družabnih večerov. Število udeležencev povsod narašča, petje ponekod lepo uspeva. Sedaj za veliko noč bo, kjerkoli bo služba božja, pred mašo priložnost za spoved. Pristopite vsi k sv. zakramentu, da bo res velika noč v dno srca vesela.

Enaindvajset nageljnov je podaril France Štokar iz Hildena v Nemčiji svoji nevesti Dragici Sever za poroko (19. 1. letos). Za vsako leto njenega življenja torej po en nagelj. Upamo, da ji bo tudi v bodoče rad nosil te lepe simbole ljubezni!

Porurje

Ljudsko gibanje: Pravzaprav bi ga bili v zadnjih tednih predpusta pričakovali več, kot ga je bilo. V začetku leta je vse šušljalo in namigavalo, koliko porok bo prinesel predpust, v resnici pa sta se le dva para približala oltarju. Drugi ženini so se menda zaradi mraza bolj držali peči in pustili neveste čakati na pomlad. Sicer pa, kaj bi se v to spuščali! Kar ni bilo, ni bilo! Zapišimo le, kar je bilo!

V Altenessenu sta si obljubila življenjsko zvestobo 22. januarja Slavko Arnuš, rojen v Kicanju pri Ptujju, in Katica Považanj, rojena v Hloku na Hrvaškem. Tik pred pustom, 24. februarja sta se v Alsdorfu zvezala še Stanislav Luštek in Marica Bevo, oba iz župnije Mirna peč, ženin iz vasi Dol. Karteljevo, nevesta pa iz vasi Gor. Karteljevo.

Družinski naraščaj smo zabeležili v dveh družinah, obe v Essenu. Srčkano hčerkico sta dobila zakonca Alojz in Ida Piuži in sta ji dala pri krstu 24. 2. ime Marjetica. Fant-soldat, pa je prinesel veselje v družino Edwarda in Ivanke Salobir. Pri krstu 3. marca je dobil angelsko ime Mihael.

Poleg razveseljivih novic o porokah in krstih, poročamo tokrat tudi žalostno vest, da je bil 19. februarja v Osterfeldu pokopan rojak Staroslovenec France Hladin. Pokojni je bil rojen leta 1888 v Dobju na Štajerskem. Od leta 1907 naprej je živel kot rudar v Osterfeldu, a je ostal vseskozi zaveden Slovenec, pošten in veren mož. Pogrešali ga bomo pri naših prireditvah, na katere je s svojo ženo rad prišel. Naj počiva v miru! Gospe soprogi in sorodnikom iskreno sožalje!

Pustna veselica: Na pustno nedeljo, 24. 2., je kar gomazelo Slovencev po ulicah Oberhausena. Kot roji čebel so navalili iz vseh koncev in krajev Porurja na slovensko pustno veselico, ki je bila v dvorani gostilne Wischermann-Kröger v Osterfeldu. Medtem ko so že od petih popoldne naprej v dvorani slovenski godci drobili polke in valčke, so zunaj brneli do sedmih zvečer Opeli, Taurusi in VW-i, v katerih so fantje in moškeje dovažali na ples svoja dekleta in žene. Včasih so se samo filmske igralkke tako vozile na prireditve! Danes pa so se časi spremenili!

Pustne prireditve se je udeležilo skoraj 500 rojakov. Da so se potem stene dvorane res tresle, ko so skupno zapeli „Regiment po cesti gre...“, ne bo menda nihče več dvomil.

Na pustni veselici (24. 2. letos) v Oberhausen-Osterfeldu v Nemčiji so igrali slovenski godci. — Med plesnimi odmori je nastopil tudi duet Ciril-Vid. — Slovenske porurske „zvezde“ so kuhale in servirale pristno domačo robo.

AVSTRIJA

Linz. — V spomin plemenitim dušam zapišimo nekaj podatkov o naših slovenskih karmeličankah, ki so tukaj končale svojo zemeljsko pot. V Ljubljani so jim brezbožniki razrušili samostan in cerkvico, ne da bi jim za to dali kakšno odškodnino. Nekatere te razgnane redovnice, ki se posvečajo predvsem molitvi in žrtvovanju za duše, so potem našle svoje zavetje v Avstriji. Dne 19. 2. 1954 je umrla v Linzu vsestransko talentirana in delavna Frančiška Slana (s. Marija Angela Trpljenja Jezusovega), roj. 1870 v Polhovem gradu, pri karmeličankah od l. 1893. — Dne 14. 6. 1956 je umrla tudi v Linzu Marija Pogačnik (s. Marija Jožefa Matere božje), duša molitve že od mladosti, veselega značaja, hvaležna in srečna v svojem poklicu, roj. 1868 v Ljubljani, pri karmeličankah od l. 1892. — Dne 15. 9.

1950 je zatisnila svoje oči v Linzu Marija Petrič (s. Marija Karmela), roj. v Vipavi 1878, pri karmeličankah od l. 1922.

NIZOZEMSKA

Društvo sv. Barbare v Heerlerheide je na svojem letnem občnem zboru za tekočo poslovno dobo izvolilo sledeči odbor: predsednik g. Fr. Gril, podpredsednik g. Fr. Golob, tajnik g. Leo Kajbič, podtajnik g. Fr. Grošelj, blagajnik g. St. Povh, podblagajnik g. Oto Januš, pregledniki g. Leon Strman, g. Handler in g. B. Omerzu, zastavonoša g. Karel Taschauer. Ročno na delo in Bog daj srečo!

Slovenska pisarna v Heerlerheide sporoča, da bo tudi letos v začetku avgusta možnost skupnega potovanja v Slovenijo. Točen dan odhoda in povratka objavimo v prihodnji številki „Naše luči“. Podrobnejša pojasnila daje Slovenska pisarna ali pa g. Gril Fr., Kampstraat 154, Heerlerheide.

Naši pevci v Lindenheuvelu se pod vodstvom g. Reberška pridno vadijo in pri slovenski službi božji prav lepo prepevajo. Čestitamo!

Rojake vabimo, naj bi pridno obiskovali naše bolnike. Naša pozornost jim je v veliko uteho v časih bridkosti.

V družini g. J. Gubbels in ge. Roze Železnik v Geleenu so dobili hčerko, ki je pri sv. krstu dobila ime Silvija. Čestitamo!

V Hoensbroecku sta 4. 2. 1963 v krogu zelo številne družine praznovala 40-letnico po-

roke g. Jakob Klander in njegova soproga ga. Roza Becher. Iskreno čestitamo in želimo božjega blagoslova.

G. Železnik Filip, ki si je pri delu zlomil nogo, se zdravi na domu. — G. Župančič iz Beersdala se že dalj časa zdravi v bolnici v Heerlenu. — G. Boh iz Brunssuma, ki je bil zelo težko ranjen v rudniku, je že v domači oskrbi. A bo moral še nekaj mesecev ostati v postelji... — Celo vrsto naših rojakov muči rudarska bolezen. Skrivnosti velikega tedna naj vsem našim bolnikom prinese tolažbe!

Sporod velikonočnih opravil je objavljen v posebni prilogi rojakom na Nizozemskem. Vabimo na velikonočno procesijo, ki bo kot po navadi.

Sestavo novega odbora Društva sv. Barbare v Lindenheuvelu, pri katerem baje ni sprememb, bomo objavili prihodnjič.

rojaki pišejo

„Obiskal sem v Belgiji v Ramegnies-Chin pri Tournai lep zavod, v katerem se šolajo brezplačno tudi marsikateri slovenski fantje pri slovaških salezijancih. Hvalevredna je ta skrb tujega duhovnika, ki govori slovensko in skrbi tudi za naše fante. Fantje se uče raznih obrti in večinoma dobro izdelajo v šoli. Čudim se, da ni koga med njimi, ki bi kaj napisal o svoji šoli in o tem domu krščanske ljubezni v „Našo luč“. Ni prav,

Iz življenja naših na Švedskem: Pretekli božič pri Kolaričevih v Lundu.

fantje, ko molčite o tako lepi stvari in o tako pomembni zadevi za vas in za naše ljudi.“ I. Kolenc, Francija.

„Vsako zrno ima klico, po kateri se prične življenje, bodisi rastlin, dreves, živali, v človeštvu... O klica zgubljena v blodeči temi, ki hoče prebiti v svetlobo. Srčno se smeji zgodaj v jutru temnorumene lepote sonca in pije solzo v slabi luči daljnega sonca in pije vesele zbujene zlate sončne žarke...“ A. Cernjak, Francija.

„Ali je kaj takega sploh mogoče, kot ste pisali v marčni številki. Naše luči, da je namreč konzul prepovedal duhovnikom, ki sta šla na dopust v Slovenijo, tam maševati v navzočnosti vernikov in opravljati druga duhovniška dela? To je pa lep znak verske svobode v naši domovini! Tukaj nas Nemci vedno sprašujejo, kako je z versko svobodo pri nas doma. Ali nimamo potem prav, če rečemo, da je pri nas doma ravno tako, kot je bilo pod Hitlerjem? Slovenci v svetu želimo iti z razvojem naprej in obsojamo vsako nasilje — in seveda tudi tako nazadnjaško zadržanje...“ — M. K., Düsseldorf.

„Sem hlapec Jernej / pri Vitanju doma, / v raztrgani bajturi, / ki tri okne ima. — Mi džavol streho je razdril, / še bajto bi mi bil podril, / al' Bog tega ni dopustil, / ker je hlapec Jernej noter bil. — F. G., Hlapec Jernej z Angleškega.

„Nedavno sem bral v uglednem francoskem dnevniku „Le Monde“ sledeči članek: „Beograd, 21. februarja 1963. — Birokracija ima svoje metode, katerih navadni smrtnik ne more doumeti. Da te metode vodijo včasih do nemogočih stvari, o tem nam priča naslednji dogodek, ki se je dogodil v Novem Sadu, glavnem mestu Vojvodine. V dogodek so vpleteni: zdravnik dr. Miomir Petković, neki uslužbenec in ravnatelj največjega krajevnega podjetja za prodajo avtomobilov, „Avto-Vojvodina“. Imenovani zdravnik, ki ima avto Fiat, je šel na podjetje, da kupi kroglične ležaje. Preden mu je uslužbenec izročil robo, je zahteval od njega osebne podatke. Zakaj to? „Takšno je naše načelo,“ odgovori uslužbenec. „Želimo imeti kontrolo nad vsemi našimi odjemalci.“ — Zdravnik je protestiral, češ da ga noben zakon ne zavezuje, da bi moral dati svoje ime. Ker o tem ni mogel prepričati uslužbenca, se je obrnil na ravnateljstvo podjetja, kjer mu je bilo rečeno, da je to zgolj formalnost in da sicer lahko vpiše kakršnokoli ime. Da bi torej zadostil tej goli formalnosti, zdravnik

ni hotel pokazati svoje osebne izkaznice, marveč je izjavil, da se piše: „Brigitte Bardot“. Uslužbenec je bil s tem zadovoljen, zapisal je gornje ime in zdravnik je lahko odnesel kroglične ležaje. — Nekaj časa nato je dr. Petković zopet moral kupiti nadomestni del za svoj avto. Isti postopek kot prvič, s to razliko, da se je tokrat predstavil pod imenom: „Charles Chaplin“. — Še dvakrat se je dr. Petković moral ponovno obrniti na imenovano podjetje. Uslužbencu, ki je „samo izpolnil svojo dolžnost“, je enkrat izjavil, da je „Jožef Stalin iz Moskve“, drugič „Cang kajšek iz Formoze“. — Pred dvema tednoma je dr. Petković šel kupiti k Avto-Vojvodina žarnico za žaromet svojega avta. Uslužbenec ga vpraša: „Vaše ime in priimek?“ „Jezus Kristus,“ mu odgovori zdravnik. Uslužbenec molči par trenutkov, gre nato ven in se vrne z ravnateljem. „Tovariš,“ mu pravi ravnatelj, „ti nisi Jezus Kristus. Sicer pa bi bilo bolje zate, da daš kakšno drugo ime.“ Zdravnik vztraja pri svojem in noče dati drugega imena. Sledi oster prepir, ki se konča s tem, da ravnatelj pove dr. Petkoviću, da mu njegovo podjetje ne bo več prodalo niti vijaka. Zdravnik skomigne z rameni in odide, medtem ko sliši, kako se ravnatelj z ogorčenjem dere za njim: „Jezus Kristus? Nemogoče. Ima nas za bebec.“ — L. C., Francija.

„Prav vso „Našo luč“ prečitam od začetka do konca, saj je vse tako zanimivo. Tudi doma smo bili naročeni na mesečnik „Družino“. S. P., Köln. — „Do sedaj nismo 22 let ničesar slovenskega dobivali v hišo. Škoda, da nismo že prej vedeli za „Našo luč“.“ — „Veliko lepega je v njej! Vendar je pre-majhna. V tujini je vsaka domača beseda dragocena.“ — K. Z., Švedska.

NAŠA MATI

Če bi mogel naložiti materino trpljenje kakor nalagamo opeko posebno še zaradi neizmerne ljubezni do svoje družine, bi sezidal steber do neba.

Trud, ki smo ga imeli zaradi nje, v njeni dolgotelni onemoglosti in bolezni, je komaj za par zrnjev truda.

To je nekakšna primera. Šele ob njeni smrti sem spoznal, da je bilo par kapljic truda in še te so se posušile, preden so mater položili v blagoslovljen grob.

Pravijo: „Če bi hinavščina, nevoščljivost ali sovražnost gorela, bi ne bilo treba drv.“

Če bi pa materina ljubezen gorela, bi v hiši ne potrebovali nobene druge razsvetljave.

Sin

POSTNA PREKMURSKA

Ena ptička priletela
iz dežele štajerske.
Ona si je pesem pela
od Marije in Jezusa.

Ljuba ptička, kje si to čula,
ali si sama si izmislila.
„Jaz si nisem izmišljevala,
sem jo peti slišala.

Pela sta jo dva zidarja,
ki sta cerkev zidala.
To mista bila dva zidarja,
to sta bila angela.

Jezus je na križu visel
dolge cele uri tri.
Marija je pod križem stala
in se bridko jokala.

„Stopi Sin moj doli s križa,
da te bodem zibala.”

„Jaz ne morem doli s križa,
ker sem močno gor pribit.”

Svojo mater je izročil
svetemu Janezu,
svojo dušo je izročil
Očetu nebeškemu.

(Poslala Katica iz Pariza)

V Nemčiji se dogaja . . .

V porurskem mestu Oberhausen imajo trenutno 7526 tujcev, od teh 2096 žena, po večini so to sami delavci, med njimi je tudi ne majhno število Slovencev! (Vendar šteje sosednje „Kruppovo mesto“ Essen največ tujcev.)

Nemci so mnenja, da bi lahko izhajali tudi brez 800.000 tujih delavcev, če bi vsak zaposleni Nемеc delal vsaj dve uri na te-

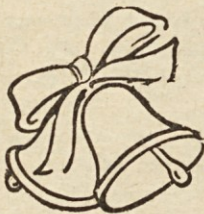
den več. Zapadna Nemčija ima dejansko najkrajši delovni čas od vseh drugih evropskih industrijskih dežel. Zaradi delavcev gostov izgubi Nemčija letno 1.5 do 2.5 milijarde DM. Tega mnenja je nadzorni predsednik Henle, Klöckner-Humboldt-Deutz AG. (Delavci pa so mnenja, da ima Nemčija od njih tudi dobiček.)

V mestu Dortmund je sodišče obsodilo nekega lastnika stanovanja na 9 mesecev zapora (pogojno), 1500 DM denarne kazni sodišču in še 1000 DM denarne kazni za Rdeči križ. Za nič vredno, skrajno slabo stanovanje je namreč zahteval od grških in španskih delavcev za 600% previsoko najemnino in je tako dobil mesečno 2300 DM. (Ej, ko bi naši slovenski delavci ne bili tako pohlevni in potrpežljivi, bi imela nemška sodišča še več opravka s takimi izkoriščevalci, Rdeči križ pa še več denarja!)

Važno za vse tiste, ki pišejo v Francijo in Belgijo: Vse poštnе itakse so odslej iste za Nemčijo, za Francijo in Belgijo! (Presneto, ko bi tudi Jugoslavija kmalu vstopila v „EWG“, pravijo tisti, ki veliko pišejo domov.)

Tudi tole se je zgodilo, seveda v zapadni svobodni Nemčiji: Poslanec stranke CDU, obenem strokovnjak za prometna vprašanja, je bil pred sodiščem v mestu Nienburgu zaradi prekoračenja dovoljene hitrosti obsodjen na 20 DM denarne kazni. Vozil je 60 km, smel bi pa le 50 km na uro! (Kaj, ko bi si to obsodbo vzeli tudi naši fantje k srcu?)

Katoličani škofije Essen v Porurju so za misijonsko nedeljo 1962 darovali 532.000 DM za misijone. Vsak obiskovavec cerkve na misijonsko nedeljo je dal povprečno 1,07 DM za misijone. Samo malo mestece Sterkrade je darovalo 19.000 DM za misijone.

Vsem rojakom doma in po svetu

želimo obilje velikonočnega veselja

SLOVENSKI IZSELJENSKI DUHOVNICI V ZAPADNI EVROPI

Dvoboj s soncem

VESOLJSKA POVEST

4.

Ubiti je še vedno ležal na tleh. Pristopil sem in ga natančno pregledal. Ustreljen je bil v glavo, najbrž z neslišno pištolo.

Ostali so se zbrali ob Jacksonu. Ta je dihal težko, z glavo, naslonjeno na Bobrove prsi. Videl sem, kako je nenadoma odprl oči in nas v smrtnem strahu pogledal. Ustnice so se mu preganile, kot da bi hotele imenovati krivca, vendar je nenadoma samo globoko zavzdihnil in umrl.

„Krogla je bila zastrupljena,“ je rekel Bobrov in nas pogledal. Učenjak je prebledel, ljudje so se vznemirili. Vsakdo je bil vidno zaskrbljen, nihče ni nikomur zaupal. Posebno sumljiv sem jim bil jaz, ki sem odkril zadevo, vedel pa sem, da mi učenjak zaupa. Mehanik Čin me je mrko pogledal in rekel: „Res imate slabo spanje!“

Čutil sem, da mi je zakipela kri v žilah. Možje so molčali. Kitajec Čin mi je bil sumljiv, nepomljivo sumljiv.

V petih urah bomo prispeli do območja domnevnih ognjenih pošasti. Namesto da bi se pripravljali na morebitno obrambo, pa smo bili zbegani, prestrašeni, razvrvani.

„Zgodil se je neverjeten zločin. Storitca ali storilce bomo seveda našli,“ je resno spregovoril učenjak. „Zagotavljam vam, da bom storil vse, da bosta odslej očitana varnost in red! Zločinca seveda verjetno ne bomo odkrili takoj, tudi ne pričakujmo, da se bo prostovoljno javil, vendar ga bomo našli — in to še pred vmitvijo na Zemljo. Tukaj nas je samo šest, zato bo delo lahko. Zločinec se bo izdal s svojimi nadaljnjimi dejanji.“

„Debre,“ je velel učenjak, „prevzemite krmilo!“

K skladišču s hrano in k prostoru, v katerem je bilo atomsko eksplozivno, je učenjak postavil dva stražarja, Svaneja in Bobrova. Mehanik Čin je odpiral konzerve in pripravljaj kosilo, midva z učenjakom pa sva se zaskrbljeno posvetovala.

„Odslej bo eden od naju vedno pokonci. Uredila si bova zadevo tako, da bova izmenoma spala popoldne in ponoči, kolikor pač lahko v našem položaju o noči sploh govorimo. Vsekakor ne izpustite ljudi iz oči. Zdi se mi, da gre za špionažno zadevo nasprotnega bloka. Preprečiti hočejo naš reševalni načrt in si zadnja tisočletja na Zemlji urediti pod svojo mrtvaško komando, ob stalni grožnji in napovedi skorajšnjega konca sveta. Prosim vas, nosite orožje stalno pri sebi!“

Poslušal sem učenjakov vznemirjeni, rahlo privzdignjeni ton. V njegovih besedah sem zasluhtil izredno modrost; za trenutek sem se počutil varnega, kot da se zločin ni izvršil.

„Res se čudim,“ sem rekel, „da varnostna služba ni odkrila zločinskega načrta. Saj je bil pripravljen že vnaprej.“

„Temu dejstvu se čudim tudi sam,“ je rekel učenjak, „toda verjetno je bil zločin boljše pripravljen — kot je pripravljena naša varnostna služba.“

Mehanik Čin je pozvonil z velikim, rdečim zvoncec. Kosilo je bilo gotovo.

„Servirajte vsakomur posebej, na njegovem delovnem mestu,“ je rekel učenjak. „Saj vidite, da so razmere izredne!“

„Razumem, gospod,“ je rekel Kitajec z zahrbitno vzhodnjaško vljudnostjo.

„Mož mi je sumljiv,“ sem rekel, ko se je Čin oddaljil.

„Meni tudi,“ je presenetljivo pribil učenjak.

Odšel sem v pilotovo kabino. Vsekakor sem hotel ugotoviti, ali je Debre odklon, ki ga je ponoči izvršil zločinec, že lahko popravit.

„Kako je, fant,“ sem rekel, ko sem stopil v kabino.

„Slabo,“ je rekel. „Zločin nam je povzročil najmanj pet ur zamude.“

„No,“ sem rekel, „to ni najhujše. Glavno je, da ste lahko zopet našli pravo smer.“

„Uro pozneje bi bilo prepozno,“ je rekel Debre in me pogledal.

„V nevarno cono, kjer so morda ognjena bitja, bomo prišli potemtakem šele pozneje, precej pozneje,“ sem pristavil.

„Zagotovo,“ je rekel Debre. „Približno pet ur pozneje pri tej, to je predsvetlobni hitrosti.“

„No,“ sem rekel v smehu. „Nikakor nisem mislil, da bi morali vključiti svetlobno ali celo nadsvetlobno hitrost.“

„To bi bila največja neumnost. Pri taki, izredni hitrosti bi bili v trenutku mimo cilja, daleč od našega Sonca, v tujem sončnem sistemu. Tedaj bi bili za vedno izgubljeni.“

(Dalje prihodnjič)

smeh je zdrav

Belokrajinska. — Ivan je bil med zadnjo vojno navdušen partizan. Po svobodi leta 1945 je zapisal svoji materi v Belo krajino: „Draga moja mati, pošiljam ti tople pozdrave iz svobodne Ljubljane! Tvoj sin Ivan Nemanič.“ Da bi več koristil napredku dežele, se je pozneje vpisal na veterinarsko šolo v Zagrebu. Čeprav visok gospod, ni pozabil na mater. Rad ji je poslal kako kartico s pozdravi: „Mati, prejmi lepe pozdrave iz svobodnega Zagreba od tvojega sina Ivana Nemaniča!“ Ko je šola napravila skupni izlet v Beograd, se je Ivan tudi tam spomnil svoje matere in ji pisal: „Pošiljam ti tovariške pozdrave iz svobodnega Beograda, tvoj sin Ivan Nemanič.“ Zgodilo pa se je, da je Ivan nekaj let pozneje pisal materi iz Frankfurta v Nemčiji: „Prejmi iskrene pozdrave od svobodnega Ivana Imaviča!“

Zagledana v moža. — Neža je prišla v trgovino in nenavadno veliko nakupila. Potem pa je s tako lahkoto štela bankovce na pulit, kot bi jih bila pobrala na cesti. „Oprostite gospa, ti bankovci so pa napačni“, je spregovoril trgovec, ko jih je pogledal proti luči. „Kako napačni, saj jih je moj mož sam naredil!“ se začudi Neža...

Po revoluciji. — Nekdaj bogati in ugledni trgovec Gašper je v ljubljanskem hotelu zaprosil za sobo 4. razreda. „Kako to, da se zadovoljite s tako preprosto sobico, ko je vendar vaš sin vzel včeraj sobo 1. razreda?“ se začudi vratar. „Moj sin si lahko kaj ta-

kega privoščiti, ker ima bogatega očeta!“ odvrne Gašper.

Drug drugemu v nesrečo. — „Saj ne morem noben večer zdržati doma“, potoži Vendelin gostilničarju. — „Zakaj pa ne?“ — „Saj veš, kako slabe volje je vedno ona!“ — „In zakaj je slabe volje?“ — „Zato, ker ne more prenesti, da grem vsak večer v gostilno.“

Po poroki. — „Ti, veš, meni se zdi, da je bila nevesta danes zelo utrujena pred oltarjem.“ — „Ni čuda, saj je dolgo tekala za ženinom, da ga je dobila.“

Pod copato. — „Ali moja draga,“ pravi mož pod copato svoje žene, „že pol ure govoriš in jaz še do besede nisem prišel.“ — „Da,“ odvrne žena, „nobene nisi spregovoril, si pa ves čas tako izzivalno gledal in poslušal, da jaz tega kratko malo ne prenesem.“

Med govorniki. — „Si že kdaj govoril pred množico?“ — „Že.“ — „O čem pa?“ — „O juridičnih problemih.“ — „Kaj pa si povedal?“ — „Da sem nedolžen.“

Pred sodnikom. — „Ste bili že kdaj kaznovani?“ — „Da.“ — „Zaradi česa pa?“ — „Z glavo sem udaril ob zid.“ — „?“ — „Da, glava ni bila moja.“

Nemogoče. — Žena vpraša v trgovini: „Prosim, ali imate obleko, ki bi se zdela mojemu možu poceni, prijateljicam pa draga?“

Med prijatelji. — „Kdaj mi boš vrnil posojenih pet tisoč? Ko sem ti jih dal, si tako zatrjeval, da si jih izposojaš za kratko dobo...“ — „No, da, saj je bilo tudi res. Dva dni sem jih imel, pa jih ni bilo več.“

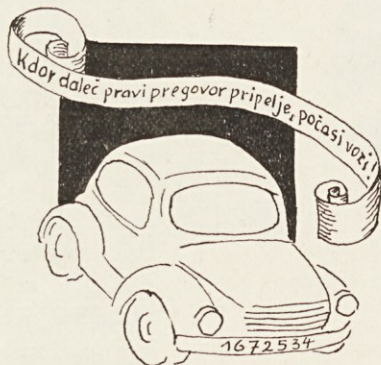
Med ponosnimi očeti. — „Moj sin je pravi fenomen. Nima še treh let, pa zna že brati, pisati in igrati na klavir.“ — „To ni nič! Moj ima komaj dva tedna, pa že ve, da je življenje težko, polno bolečin in da je mir na svetu v večni nevarnosti.“ — „To je nemogoče. Kako si to spoznal?“ — „Preprosto. Fant joče od jutra do večera.“

Profesorska. — Profesor je pozabil dežnik. Žena se jezi in pravi: „Povej vsaj to, kdaj si opazil, da ga nimaš?“ — „Ko sem stopil v vežo in sem ga mislil zapreti,“ odvrne mož.

Voščilo

Lani februarja je promoviral na monakovski univerzi za doktorja zdravilstva Viljem Šebjanič, doma iz Prekmurja. K prvi obletnici promocije mu iskreno čestitajo mama in prijatelji ter mu želijo mnogo sreče in božjega blagoslova.

Uganka

REŠITEV IZLOČILNICE ZADNJE ŠTEVILKE

Lama, emu, orel, pes, arara, raca, detel. — Leopard.

Naša pošta

Iz Belgije nam je poslal V. O. pozdrave tamkajšnjih štajerskih fantov, ki so menda z zavistjo brali letošnje prvo številko „Naše luči“, ki je pisala, da — na svetu lepših fantov ni, kot so doljenjski furmani. Vabijo nas, naj gremo gledat v Belgijo, kako se Doljenjci tam učijo voziti kolesa... — No, no, fantje! Nikar takoj zares! Vsi smo Slovenci,

pa bodimo štajerci, Doljenjci, Primorci ali Gorenjci. Enkrat pridejo eni na vrsto, drugič pa drugi.

*

Še nekaj rojakov nam je poslalo številke „Naše luči“, ki smo jih želeli. Tudi tem se lepo zahvaljujemo.

*

Na Opččinah v Trstu je izšla nova knjižica na 44 stranh: Sveti Janez Bosko. Jo priporočamo.

*

M. Š., Kempten/Nemčija: Sliko moremo objaviti, če nakažete vsoto 15 DM, kolikor nas stane tozadevni kliše. Vrnemo jo pa lahko, če nam pošljete točnejši naslov.

*

Družba sv. Mohorja vam trenutno lahko še postreže s par Koledarji 1963 in z vsemi estalimi knjigami.

Priporoča tudi naslednje knjige:

Zbornik Svobodne Slovenije za l. 1963. Pomembna knjiga, ki vsako leto izide v Argentini, cena 80.— šil.

Janez Arnež, Slovenia in European Affairs, 206 strani, broš., 75.— šil.

Thomas M. Barker, The Slovenes of Carinthia, 302 str., broš., 125.— šil.

Josip Jurčič, George Koziak, A Slovenian January, broš., 40.— šil.

Zanimivosti

Pet velikih tovarn avtomobilov je na svetu:

Največja: General Motors (USA),
nato Mercedes-Benz (Nemčija)
Fiat (Italija)
Volkswagen (Nemčija)
Renault (Francija)

NASLOVI SLOVENSkih IZSELJENSKIH DUHOVNIKOV

ANGLIJA: Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9., England (Tel. RELiance 6655, izg. Rilájens).

BELGIJA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Liège, Belgique (Tel. 04/233910). — Kazimir Gabcerc, Grand' rue 211, Charleroi, Belgique (Tel. 07/328435).

FRANCIJA: Nace Čretnik, 4 rue Saint Fargeau, Paris 20 (Telefon MENilmontant 80-68;

Ciril Lavrič, 7 rue Gutenberg, Paris 15 (Telefon BLOmet 89-93). — Stanislav Kavalari, 17 rue Claude Debussy, Liévin (Pas-de-Calais), France. — Anton Dejak, 33 rue de la Victoire, Aumetz (Moselle), France. — Msgr. Stanko Grims 1 rue du Dauphiné, Merlebach (Moselle), France. — P. Jakob Vučina, 6, rue de France, Nice (A. M.), France.

NEMCIJA: Ciril Turk in Ivan Ifko, oba: 42 Oberhausen-Sterkrade, Mathildestrasse 18, West-Deutschland (Telefon 62376). — Dr. Franc Fele, 7 Stuttgart-S, Heusteigstr. 49/II, W. Deutschland (Tel. 707970). — Dr. Janez Zdešar in Franc šeškar, oba: Zieblandstr. 32/II Rgb., 8 München 13, W. Deutschland, (Tel. 550295).

NIZOZEMSKA: Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgique.

NAŠA LUČ

mesečnik za Slovence
na tujem

12. letnik

1963

•

Izide desetkrat v letu (vsak mesec razen junija in avgusta).

•

Za uredništvo odgovarja dr. Janko Hornböck. Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

•

Printed in Austria

Dopise za številko, ki izide konec meseca, mora uredništvo prejeti vsaj do 10. v mesecu. Člankov ne vrača.

•

List lahko naročiš pri bližnjem poverjeniku ali pa naravnost pri upravi v Celovcu.

•

Če list naročiš pri upravi, stane na leto 30 šil. ali protivrednost: 60 bfr, 6 NF, 4,50 h. gld, 5 DM, 750 lir, 12 angl. šil., 8 norv. kron, 6 švedskih kron, 9 danskih kron, 15 avstralskih šil., 1,50 dolarja.

•

Uredništvo in uprava imata naslov: „Naša luč“, Viktringer Ring 26, Celovec-Klagenfurt, Austria.

Velika noč

je pred nami, rojaki, velika noč, največji krščanski praznik, poln upanja, radosti in prelepih spominov, kako je bilo doma na velikonočne dni.

Zato ima ta številka vašega lista več velikonočnih misli in slik, primernih za veliki teden. Blagoslovljene in milosti polne velikonočne dni vam želita uredništvo in uprava lista. Naj odmeva v vaših srcih, dragi bralci, letos zares starodavni veseli vzklik: „Aleluja!”

Kaj svetuje tokrat gospa Majda ženam in gospodinjam, preberite na strani 6. Za može je v tej številki več zanimivih vprašanj, ki jih dobe na strani 9.

•